

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Архітектурний факультет

Містобудування

(назва випускової кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ ВИПУСКНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
БАКАЛАВРА АРХІТЕКТУРИ

на тему:

Музей українського авангарду в м. Києві

Заяц Анастасія Юрївна

(прізвище, ім'я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2024 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Архітектурний факультет

Містобудування

(назва випускової кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри містобудування
д. арх., проф. _____ Н.М. Шебек

„21” червня 2024 року

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ ВИПУСКНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
БАКАЛАВРА АРХІТЕКТУРИ

Музей українського авангарду в м. Києві

(назва)

Виконала Заяц Анастасія Юріївна
(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

191 – Архітектура та містобудування
(спеціальність)

Архітектура та містобудування
(освітня програма)

Групи АРХ-20-1А

Керівник Лисюк Г.Г.; Іносова Т. Ю.
(прізвище та ініціали)

(вчене звання, науковий ступінь)

Ідентичність підтверджую

Київ 2024 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

Факультет: **Архітектурний**
Кафедра **Містобудування**
Освітньо-професійний рівень: **Бакалавр**
Галузь знань: 19 – Архітектура та будівництво
Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Завідувач кафедри містобудування
д. арх., проф. _____ Н.М. Шебек
“_26_” лютого 2024 року

**З А В Д А Н Н Я
КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ ВИПУСКНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТУ**

Заяц Анастасія Юріївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема кваліфікаційної випускної роботи
Музей українського авангарду в м. Києві
керівник Лисюк Геннадій Григорович, Іносова Тетяна Юріївна
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)
затверджені наказом вищого навчального закладу від “27” квітня 2024 року
№701\2

2. Термін подання студентом роботи _____ 21.06.2024 р.
3. Вихідні дані _____ Завдання на проектування та топооснова
4. Зміст пояснювальної записки (*перелік розділів, які потрібно розробити*)
 1. Завдання на проектування;
 2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
 3. Історична довідка;
 4. Містобудівне обґрунтування;
 5. Архітектурно-планувальне рішення;
 6. Дизайн інтер'єру;
 7. Конструктивне рішення;
 8. Інженерне обладнання;
 9. Охорона праці та навколишнього середовища;
 - 10.Список використаних джерел;
 - 11.Додатки

5. Перелік матеріалів кваліфікаційної випускної роботи

№ розділу	Найменування розділів кваліфікаційної випускної роботи	Об'єм пояснювальної записки (аркушів А4)	Об'єм креслень (аркушів)
1	Завдання на проектування	4	6 А1
2	Аналіз вітчизняного та світового досвіду	16	
3	Історична довідка	6	
4	Містобудівне обґрунтування	7	
5	Архітектурно-планувальне рішення	5	
6	Дизайн інтер'єру	8	
7	Конструктивне рішення	2	
8	Інженерне обладнання	3	
9	Охорона праці та навколишнього середовища	2	
10	Література	3	
11	Додатки	6	
	Разом:	62	

6. Консультанти розділів кваліфікаційної випускної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1			
2			
3			
4	Лисюк Г.Г., доцент		
5			
6	Шебек Н.Н., професор		
7			
8			
9			

7. Дата видачі завдання _____ 26.02.2024 року _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту	Термін виконання етапу проекту	Примітка
1	Оцінка клаузури	07.03.2024 р.	
2	Кафедральний перегляд	04.04.2024 р.	
3	Оцінка ескізу	09.05.2024 р.	
4	Кафедральний перегляд	30.05.2024 р.	
5	Завершення роботи над пояснювальною запискою	3.06.2024 р.	
6	Перевірка пояснювальної записки на плагіат	10.06.2024 р.	
7	Рецензування проекту	21.06.2024 р.	
8	Допуск до захисту	21.06.2024 р.	
9	Захист проекту	25.06.2024 р.	

Студент _____
(підпис)**Зяц А. Ю.**
(прізвище та ініціали)Керівник проекту _____
(підпис)**Іносова Т. Ю.**
(прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

1. Завдання на проектування	7
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	11
3. Історична довідка.....	27
4. Містобудівне обґрунтування	33
4.1. Історична довідка по території забудови	33
4.2. Містобудівна ситуація	33
4.3. Опис генерального плану	36
4.3.1. Функціональне зонування території	37
4.3.2. Рух пішоходів і транспорту	38
4.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	39
5. Архітектурно-планувальне рішення	40
5.1.Художня концепція.....	40
5.2.Функціональне зонування.....	42
5.3.Техніко-економічні показники будівлі.....	44
6. Дизайн інтер'єру.....	45
6.1. Особливості розгортання функціональних процесів.....	49
6.2. Об'ємно просторові властивості архітектурної форми.....	49
6.3. Способи узгодження окремих елементів середовища в межах загального композиційного рішення.....	50
6.4. Характеристика елементів обладнання та благоустрою.....	50
6.5. Характеристика засобів візуальної комунікації.....	50
6.6. Колористичне та світлотехнічне рішення.....	51
6.7. Способи досягнення ергономічної відповідності.....	51
Висновки.....	51
7. Конструктивне рішення	53
8. Інженерне обладнання	55
8.1. Теплогазопостачання і вентиляція	55
8.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	56
9. Охорона праці та навколишнього середовища	58

9.1.Ресурсозбереження і використання альтернативних джерел енергії.....	58
9.2. Пожежна безпека.....	58
Список використаних джерел	60
Додатки:	63
• Усі креслення проекту	64
• Довідка про перевірку роботи на плагіат	69

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
на засіданні кафедри
містобудування
зав. каф., д. арх., професор
Шебек Н. М. _____

Студент Заяц Анастасія Юріївна _____

Група _____ Арх 20-1А _____

Керівник _____ Доц. Лисюк Г. Г., Ст. викл. Іносова Т. Ю. _____

Тема дипломної роботи __Музей українського авангарду в м. Києві _____

1. Вихідні матеріали (ДБН Б.2.2-12:2019 Планування і забудова територій. ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди ДБН В.2.2-16:2019 Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади. ДБН В.2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення. ДБН В.2.3-15:2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів. Генеральний план м. Київ)

Ситуаційний план (рис.1.1)

Топооснова ділянки (рис.1.2)

2. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Вхідна група приміщень			
1.	Вестибюль	150	1
2.	Гардероб	40	1
3.	Санітарний вузол для відвідувачів	36	3
4.	Універсальне приміщення	7	1
5.	Зона стійки інформації та аудіосупроводу	5	1
6.	Касова стійка	5	1
7.	Сувенірний магазин	80	1
8.	Підсобне приміщення	10	1
	Всього	333	
Кафе			
9.	Зала кафе	150	1
10.	Розгрузочна	15	1
11.	Комора для сухих продуктів	10	1
12.	Холодильна камера	8	1
13.	Кухня	40	1
14.	Підсобне приміщення	10	1
15.	Мийна посуду	8	1
16.	Роздаточна	10	1
17.	Інвентарна	5	1

18.	Санвузол для персоналу	3	1
19.	Роздягальня	15	1
20.	Душева	4	1
	Всього	248	
Бібліотека			
21.	Читальний зал	120	1
22.	Книгосховище	50	1
23.	Медіатека	100	1
24.	Підсобне приміщення	15	1
25.	Дослідницьке приміщення	20	1
26.	Книгосховище при дослідницькому приміщенні	10	1
	Всього	315	
Експозиційна зона			
27.	Зала експозиції авангардного мистецтва	700	1
28.	Приміщення для показу відеоматеріалів	60	1
29.	Заклучна експозиційна зала	300	1
30.	Зала для показу 3д інсталяцій	300	1
31.	Технічне приміщення	15	2
32.	Реквізитна	10	1
	Всього	1385	
Кінолекційна			
33.	Фойє	100	1
34.	Кінолекційний зал	400	1
35.	Кіноапаратна	60	1
36.	Зона відпочинку	30	1
37.	Дитяча кімната	40	1
38.	Підсобне приміщення	10	1
	Всього	640	
Зона приміщень адміністрації			
39.	Кабінет директора музею	30	1
40.	Кабінет заступника директора	30	1
41.	Кабінет кураторів	35	1
42.	Архів	30	1
	Всього	125	
Гурткова група приміщень			
43.	Вестибюль із зоною відпочинку	120	1
44.	Гурткові приміщення	50	4
45.	Майстерня	50	1
	Всього	220	
Блок фондосховища та реставрації			
	Приймальна експонатів	50	1
	Приміщення хімообробки	40	1
	Фондосховище	100	1

	Реставраційна	60	1
	Приміщення персоналу	10	1
	Всього	300	
Сховище цивільного захисту			
	Технічне приміщення	20	
	Радіаторна	35	
	Комора	30	
	Додаткове приміщення	45	
	Сховище цивільного захисту	300	
	Санітарний вузол	18	
	Універсальне приміщення	6	
	Підземний паркінг	1000	
	Всього	1254	
	Загальна площа приміщень	5020	

3. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
 - ситуаційний план М 1:2000;
 - генеральний план М 1:500;
 - плани поверхів М 1:200;
 - фасади М 1:200;
 - повздовжній та поперечний розрізи М 1:200;
 - перспективне зображення будівлі;
 - конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:25;
 - інтер'єр одного приміщення:
 - розгортки стін М 1:50;
 - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:50;
 - план стелі з розстановкою світильників М 1:50;
 - перспектива;
- Презентація дипломного проекту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);
- Пояснювальна записка.

Студент _____

(підпис)

Зяц А. Ю.

(прізвище та ініціали)

Керівник проекту _____

(підпис)

Іносова Т. Ю.

(прізвище та ініціали)

Рис. 1.1. Ситуаційний план

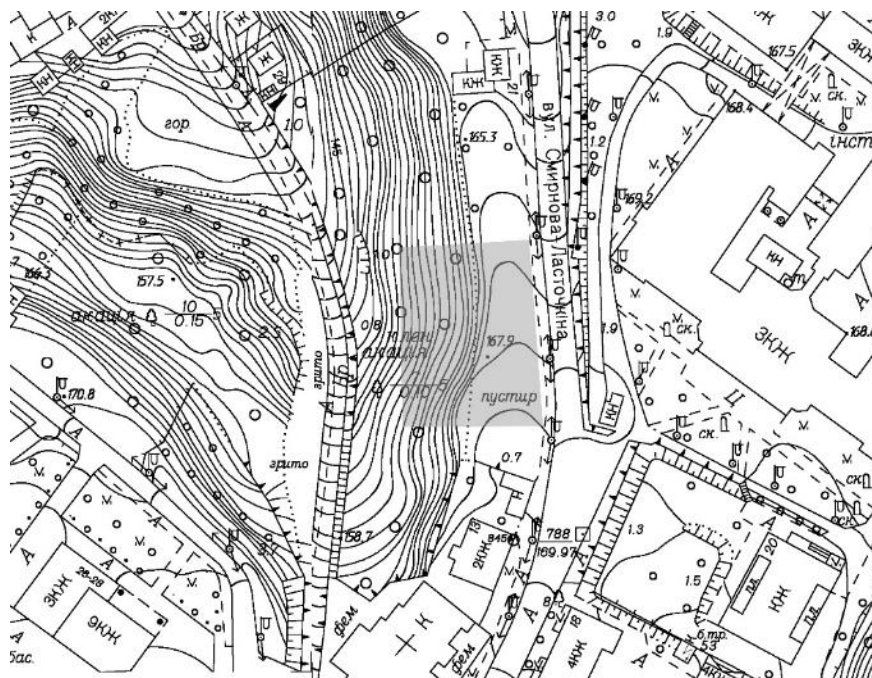

Рис. 1.2. Топооснова ділянки

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Музейні споруди у всьому світі є осередками культури та просвітництва. Художній музей є платформою, де митець вступає у діалог із глядачем та реальним світом, саме тут витвори мистецтва, задають питання, спонукають або констатують соціальні трансформації.

Сучасні музеї стають платформами для спілкування та творчості, тут відвідувачі можуть обмінюватися враженнями набувати нових знань та утворювати творчі об'єднання. Простір має спонукати не лише до споглядання, а й до інтерекції. Відвідувачі мають вступати у взаємодію з мистецтвом та іншими людьми, бути активними учасниками мистецького життя музею. Проектуючи музейну споруду варто досконало розуміти та враховувати психологію людини, розробити логічні сценарії взаємодії із простором аби максимально розкрити тему експозиції, занурити глядача в контекст.

Тож об'ємно-планувальні рішення підпорядковуються специфіці теми та спрямовані на отримання відвідувачами глибинної взаємодії з середовищем.

2.1. James-Simon-Galerie Museumsinsel /Галерея Джеймса Саймона

Рис. 2.1. Вид на головний вхід. [9]

Місцезнаходження: м. Берлін, Німеччина;

Автори: David Chipperfield Architects;

Рік будівництва: 2018;

Площа об'єкту: 10900 м².

Опис першого аналогу:

Галерея Джеймса Саймона розташовується на Музейному острові між каналом Купферграбен та південно-західним фасадом Нового музею, де до 1938 року знаходилась будівля адміністрації “Neuer Packhof” Карла Фрідріха Шинкеля. Галерея завершує архітектурний ансамбль Музейного острова та виконує функцію центральної вхідної будівлі, через яку можна потрапити до “Археологічного променаду”, простору, який з'єднує чотири музеї комплексу на рівні цоколя.

Галерея Джеймса Саймона є ключовим елементом генплану Музейного острова, розробленого 1999 року для збереження об'єкту Світової спадщини ЮНЕСКО та водночас його трансформації в сучасний музейний комплекс.

Рис. 2.2. Ситуаційний план. [9]

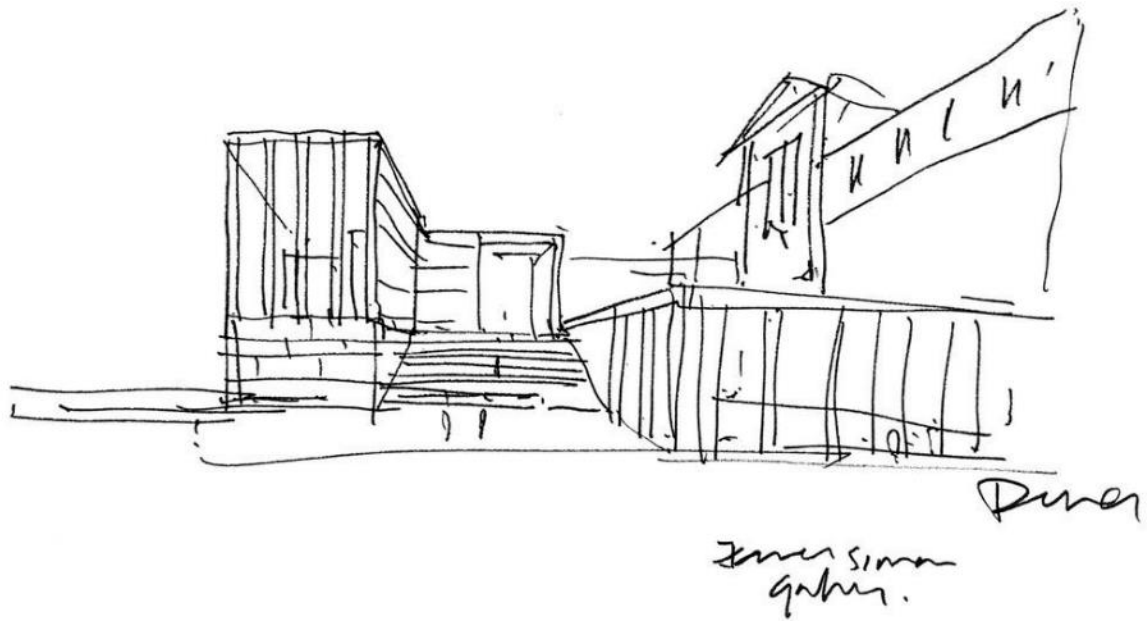

Рис.

2.3. Концептуальний начерк. [9]

Багатоплановий об'єм будівлі відкриває види вглиб комплексу. Високий цоколь візуально підсилює набережну каналу. Його вінчає струнка колонада, що відсилає до класичного піано нобіле.

Рис. 2.4. [9]

Рис. 2.5. Вид з боку Шлоссбрюке. [9]

Стрункі колони стають лейтмотивом, нагадуючи про відомий малюнок Фрідріха Вільгельма IV для його «культурної акрополісу». Вони продовжують колонаду Штюлера, яка спочатку закінчувалася при Новому музеї, створюючи невеликий колонадний двір між Новим музеєм і Галереєю Джеймса Саймона.

Рис. 2.6. Вид з Бодештрассе. [9]

Галерея зустрічає відвідувачів трьома широкими прольотами сходів, що запрошують прохожих всередину. На верхньому рівні, відвідувачі потрапляють у просторий фойє, що веде до основного виставкового поверху Пергамонського музею. Фойє включає кафетерій, що виходить на великий терасу, яка розташовується вздовж усієї будівлі. Мезонін під головним входом включає музейний магазин, великий гардероб, туалети та шафи для зберігання речей, а приміщення для тимчасових виставок та аудиторія знаходяться на цокольному.

Рис.2.7. Інтер'єр. [9]

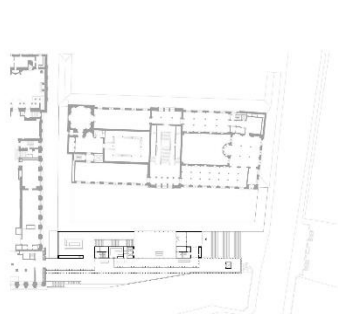

Рис. 2.8. План 1-го поверху. [9]

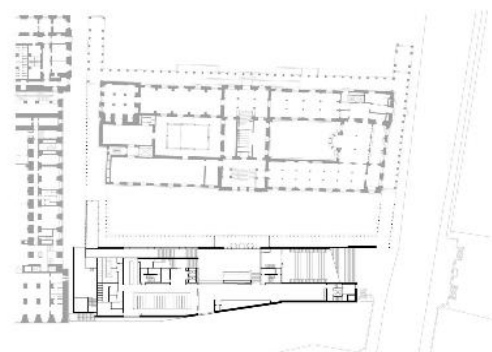

Рис. 2.9. План 2-го поверху. [9]

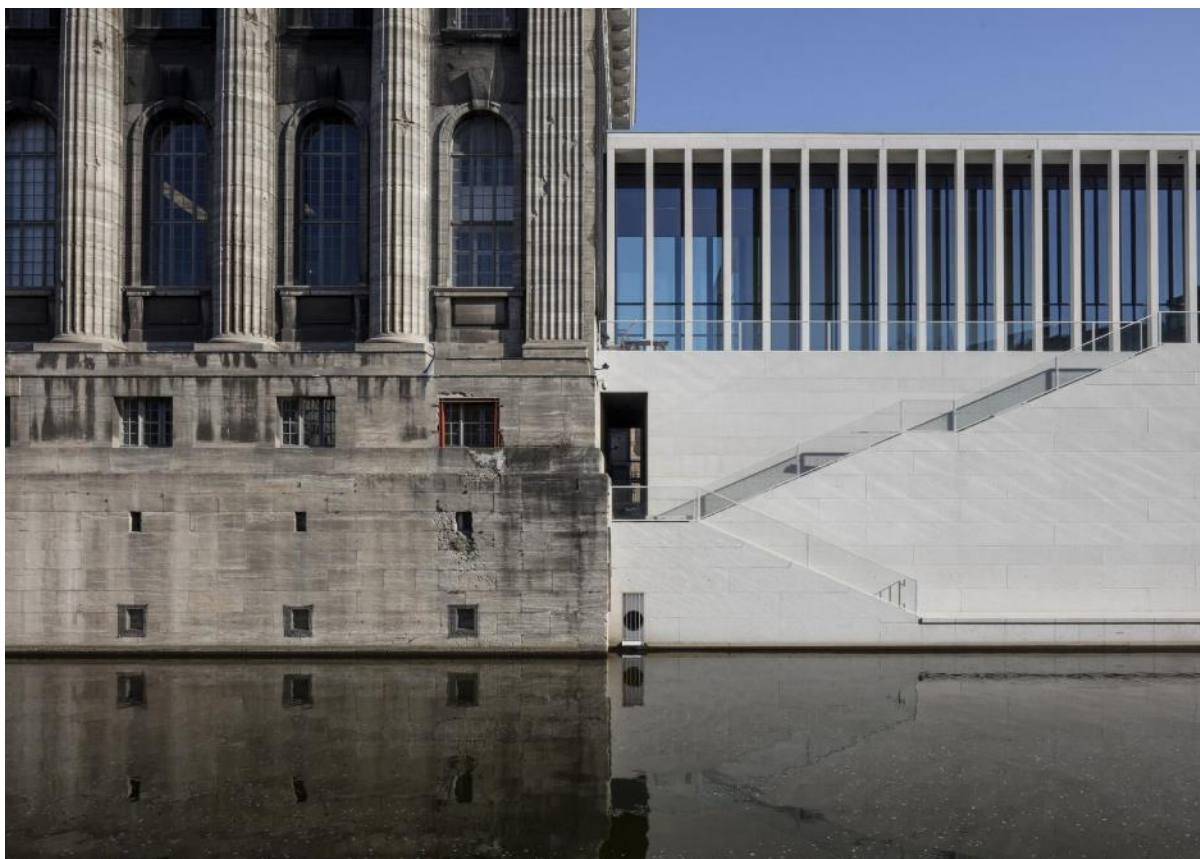

Рис. 2.10. Вид з каналу Купферграбен. [9]

Висновок:

Архітектурне рішення Галереї Джеймса Саймона незважаючи на свою аскетичність дуже виважено, гармонійно та стильно вписане в контекст історичного середовища Музейного острова. Фасади галереї зберігають ритми фасадів навколишньої історичної забудови, влучно цитують історичні архітектурні елементи, та не прикидаючись ними. Галерея надає комплексу актуального, сучасного вигляду та символічно зчитується як місток між сьогоденням та історичним минулим.

Переваги:

- Вдалий приклад роботи з історичним середовищем;
- Гармонійне об'ємно-просторове рішення;
- Використання місцевих натуральних матеріалів;
- Вдалий приклад роботи з розкриттям видів.

Недоліки:

- Дещо механістичний, однотипний інтре'єр;

- Недоступність вхідної групи для МГН.

2.2. The new building of the Ethnographic Museum in the City Park/

Нова будівля Етнографічного музею в Міському парку

Рис. 2.11. Вид згори. [10]

Основні дані про об'єкт:

Місцезнаходження: м. Будапешт, Угорщина;

Автори: NAPUR Architect Ltd.;

Рік будівництва: 2022.

Опис другого аналогу:

Новий Етнографічний музей розташований в кінці Варошлігеті фасор. Одна частина ділянки, на якій зараз розміщений музей раніше слугувала входом до Міського парку, а інша частина – паркінгом при цьому парку. Ця невелика ділянка є дуже непростою для проектування такого типу споруди, адже фактично не має власного простору для благоустрою та має специфічне розташування, що значно обмежує можливості проектування. Тепер Нова будівля Музею етнографії оточена зеленими насадженнями, а атмосферний променад запрошує

відвідувачів до парку за смого музею. У результаті Варошлігет повернув собі величезну територію, яку займали автомобілі. Наразі проблема з паркомісцями вирішена завдяки підземному паркінгу музею.

Місце вибране не випадково, адже у 1896 році на Національній Міленіумній виставці, відбулася презентація Музею. Колекція наразі налічує 250 тисяч експонатів з Карпатського басейну та інших куточків світу. Раніше зібрання було розміщене в різних місцях, проте жодного разу з моменту заснування не експонувалось у повному обсязі в будівлі, призначеній персонально для її потреб. [10]

Рис. 2.12. Концептуальний начерк.[10]

Будівля має динамічний та водночасний лаконічний дизайн, що чудово збалансований з навколишнім середовищем та дає можливість взаємодії міста й зеленої зони парку: заокруглена, увігнута форма слугує воротами й проходом, який з'єднує місто та парк.

Рис. 2.13. Вид збоку згори. [10]

Шістдесят відсотків будівлі перебуває нижче рівня землі, та завдяки експлуатованому даху та прозорості ділянок над землею, музей гармонізований відносно середовища і за масштабом. Це рішення також зумовлено рекомендацією сучасної музейної науки: виставкові приміщення з експонатами захищені від природного світла. [10]

Рис. 2.14. Поздовжній переріз будівлі. []

Вражаючою особливістю будівлі є її величезний експлуатований дах із садом, який фактично є продовженням зеленої зони міського парку. Задля його створення було розподілено понад 3 тисячі кубометрів наземного шару по «схилах» будівлі. Загалом, створено 7300 квадратних метрів зеленого простору на арочному даху, який чекає на відвідувачів як затишний громадський простір з панорамним видом на міський парк та столицю з його найвищої точки.

Рис. 2.15. Вид на експлуатовану покрівлю. [10]

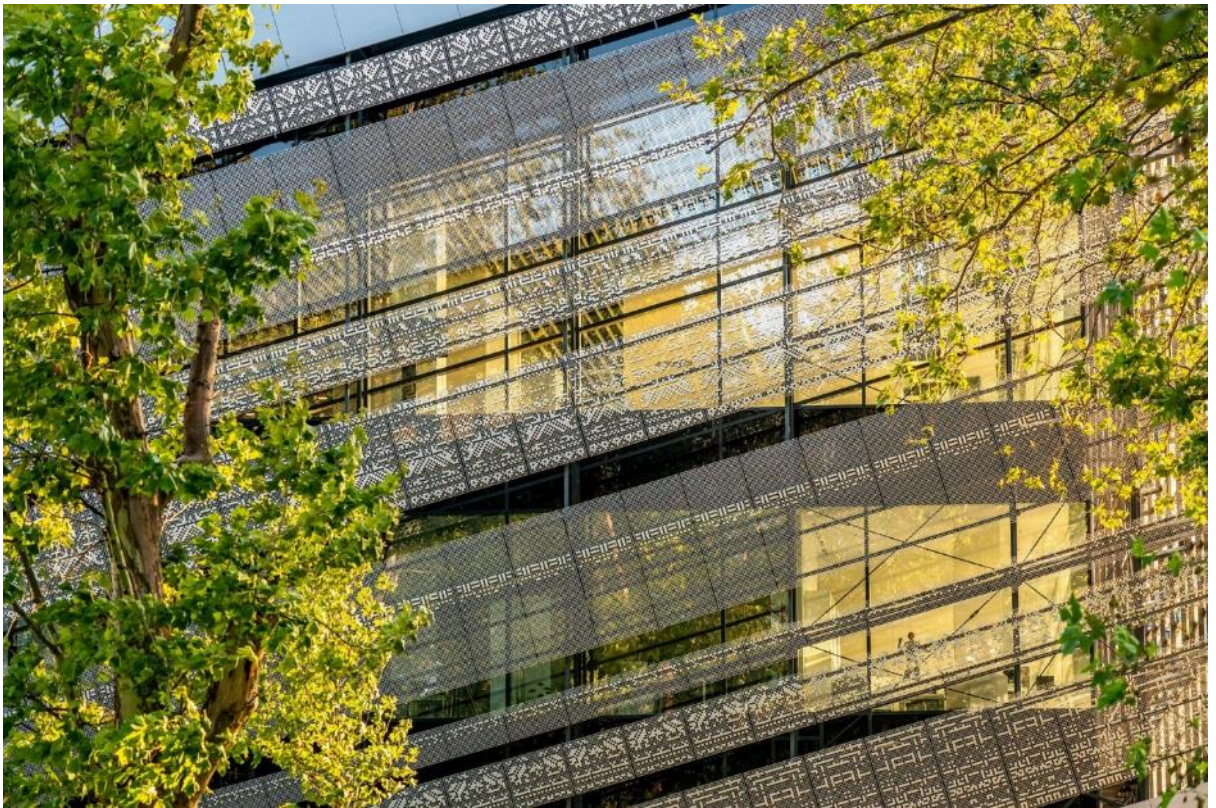

Рис. 2.16. Вид на елемент фасаду. [10]

Найвražаючою ознакою будівлі є скляна завіса, що оточує сад на даху. Цей елемент вкритий металевою решіткою з растровою структурою, на якій зображено етнографічні мотиви, вибрані з угорських, українських та інших міжнародних зібрань музею, і складається майже з півмільйона пікселів, які спеціальний робот вклав у вирізані лазером алюмінієві сітки, з яких до будівлі прикріплено понад 2000 штук. Пікселі складаються з сучасних адаптацій 20 угорських і 20 міжнародних (включаючи венесуельські, конголезькі, камерунські, монгольські, китайські та меланезійські) етнографічних мотивів.

Рис. 2.17. Вид згори [10]

Це рішення є унікальним і революційним не лише з естетичної точки зору, але й технологічної, оскільки, як важливий елемент фасаду, воно забезпечує будівлю тінню, сприяючи її енергоефективній роботі. Дизайн будівлі приховує декілька особливих технологічних рішень: його аронні крила підтримуються посткомпресійною структурою, яка використовується при будівництві мостів. Це рідкісне застосування цієї технології в громадських будівлях не лише в Угорщині, але і в усій Європі.

Кожне з крил призначене для окремої функції: одне служить для «публічної» сфери, а інше – для “музейно-професійної”. До громадських функцій входять конференц-зал, лекційні кабінети, універсальні приміщення (майстерня, виставки для дітей і молоді), виставкові зали, музейний магазин та ресторан. Функції «музейно-професійної» сфери фундаментально пов’язані з внутрішньою науковою діяльністю музею і забезпечують місце для бібліотеки, архівів, а також офісів працівників музею та відділу з управління артефактами. [10]

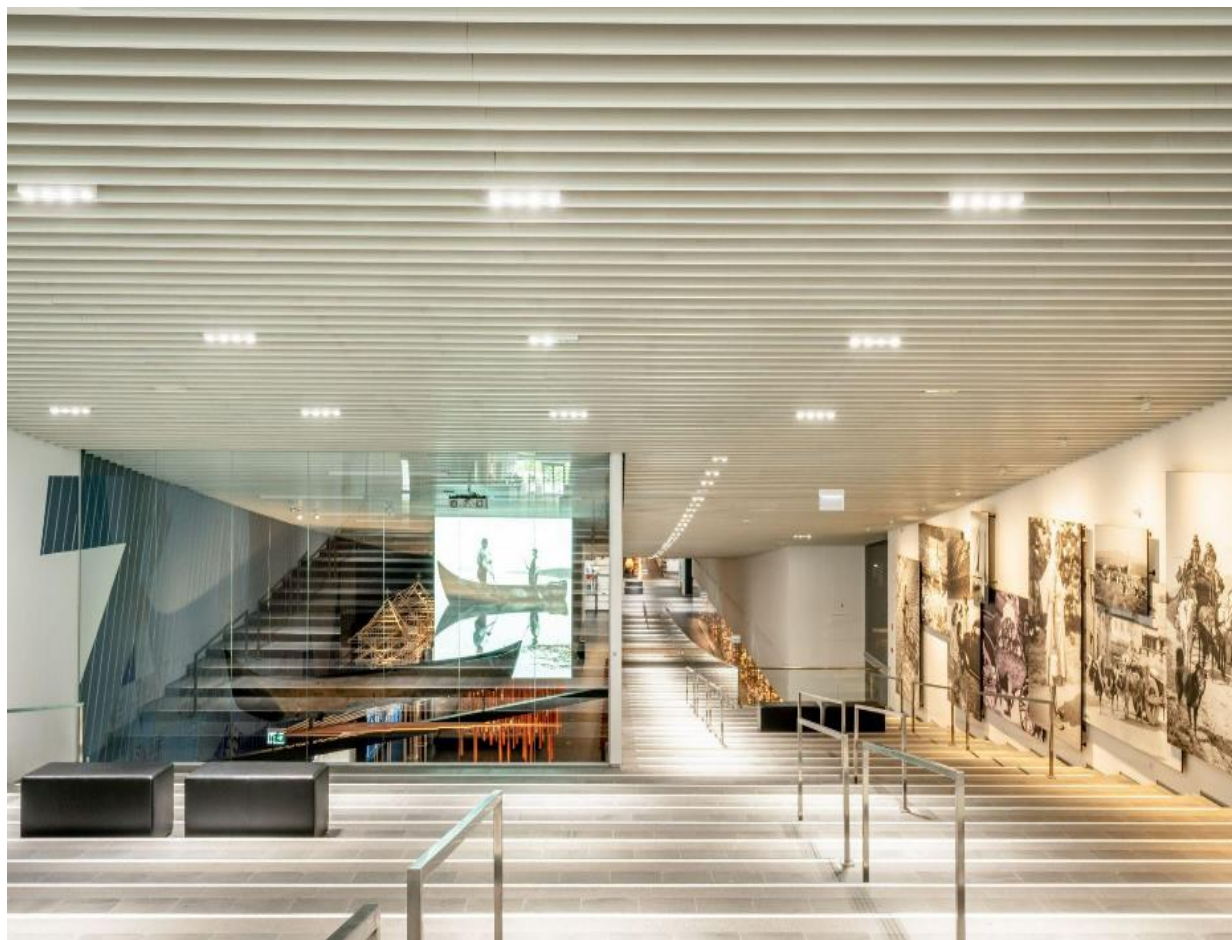

Рис. 2.18. Інтер'єр [10]

Висновок:

Будівля Етнографічного музею гармонійно узгоджена з навколишнім середовищем, функціонально грамотно взаємодіє з міським полотном, надаючи існуючим просторам нового змісту. Грамотно та ергономічно продумане функціональне зонування будівлі. Використані технології відкривають широкі перспективи у вирішенні різноманітних архітектурних задач та можуть стати поштовхом до їх широкого застосування. Простір є людиноорієнтованим та привабливим для відвідувачів, що спонукає людей до отримання глибшого досвіду взаємодії з темою музею.

Переваги:

- Вдалий приклад взаємодії з міським простором;
- Історично зумовлене розташування з високим рівнем громадської активності;
- Ефектне та ефективне об'ємно-планувальне рішення;
- Застосування інноваційних технологій у вирішенні фасаду;
- Застосування нестандартного підходу до конструктивного вирішення будівлі;
- Енергоефективність;
- Естетична привабливість;
- Завдяки дизайну фасаду функціональне призначення будівлі добре зчитується.

2.3. Kanazawa Museum of Contemporary Art/ Музей сучасного мистецтва в Канадзаві

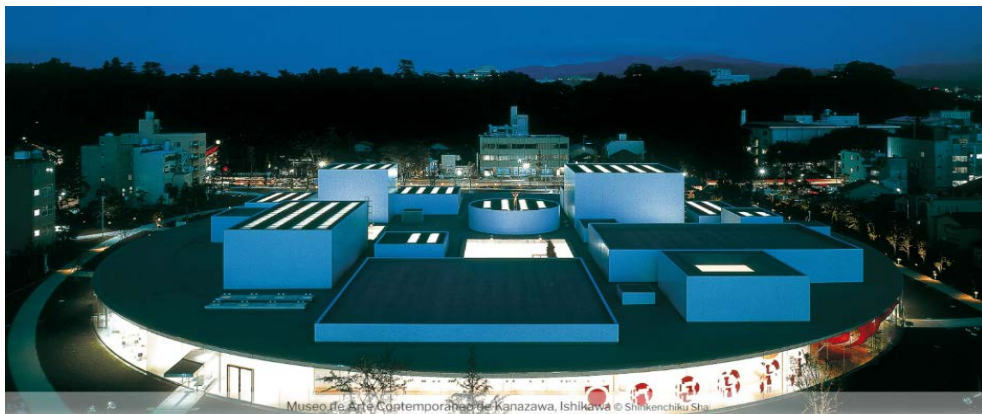

Рис. 2.19. Вид збоку згори. [11]

Основні дані про об'єкт:

Місцезнаходження: м. Канадзава, Японія;

Автори: Кадзуйо Седзімою та Рюе Нісідзавою;

Рік будівництва: 2004;

Площа об'єкту: 17363 м².

Опис третього аналогу:

Музей 21 століття, розташований у Канадзаві, є одним з найважливіших проектів, розроблених SANAA (Sejima and Nishikawa Architects and Associates). Використовуючи просту геометрію та мінімалістичний дизайн, проект досліджує проникнення громадського простору через різні рівні прозорості. Ця концепція, за яку пара була нагороджена Пітцкеровською премією, використовувала різні підходи в попередніх роботах.

Рис. 2.20. Вид на головний вхід. [11]

Будівля, вписана в коло діаметром 112,5 метра, розташована на території парку неправильної форми. Багато творів мистецтва були встановлені в парку, який є продовженням музею.

Музей включає приміщення для зустрічей, читальний зал, бібліотеку, майстерні для дітей, ресторан, зони обслуговування та експозиції. Тому комплекс мав бути як громадським, так і приватним, включаючи зони безкоштовного доступу для місцевого населення, а також інші платні простори для забезпечення можливості обслуговування цього об'єкту.

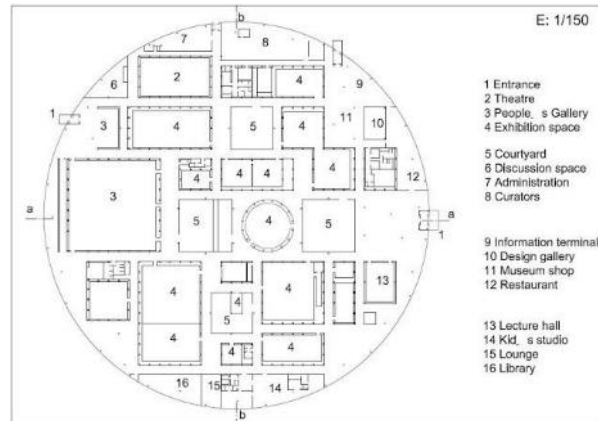
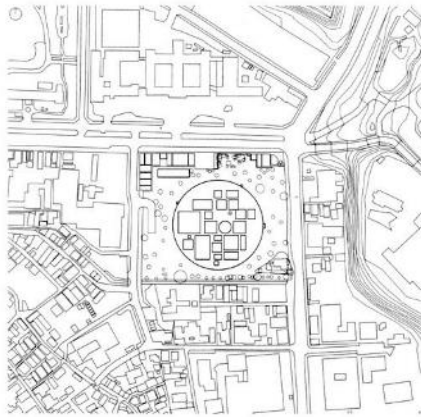

Рис. 2.21. Ситуаційна схема. [11]

Рис. 2.22. План поверху. [11]

Завданням Кадзуйо Седзімою та Рюе Нісідзавою полягало в створенні балансу між цими двома сферами, стираючи межі між громадськими та приватними зонами, і для досягнення цієї мети вони запропонували багатофункціональне планування, організоване навколо чотирьох дворів. Взаємодія з громадським простором така, що іноді самі приміщення виступають у ролі виставкових площ. Формально музей представляє собою серію коробок різної площі, рівня непрозорості та висоти (від 4 до 12 метрів), вставлених у круглу скляну оболонку, що з'єднується з зовнішнім середовищем.

Тільки непрозорий та ексцентричний циліндр здається аномалією в цій прямокутній решітці, натякаючи на прозору мембрану, що оточує музей. Зовнішній циліндр представляє собою тонку прозору межу, що пов'язує внутрішнє та зовнішнє середовище. [11]

Рис. 2.23. Фрагмент інтер'єру. [11]

Це обманливо простий, але дуже провокаційний дизайн, який підриває традиційне уявлення про музейний потік, пропонуючи відвідувачам повну свободу у своєму місцезнаходженні, взаємодії з простором, визначенні власного маршруту та взаємодії з будівлею, мистецтвом та оточуючим середовищем.

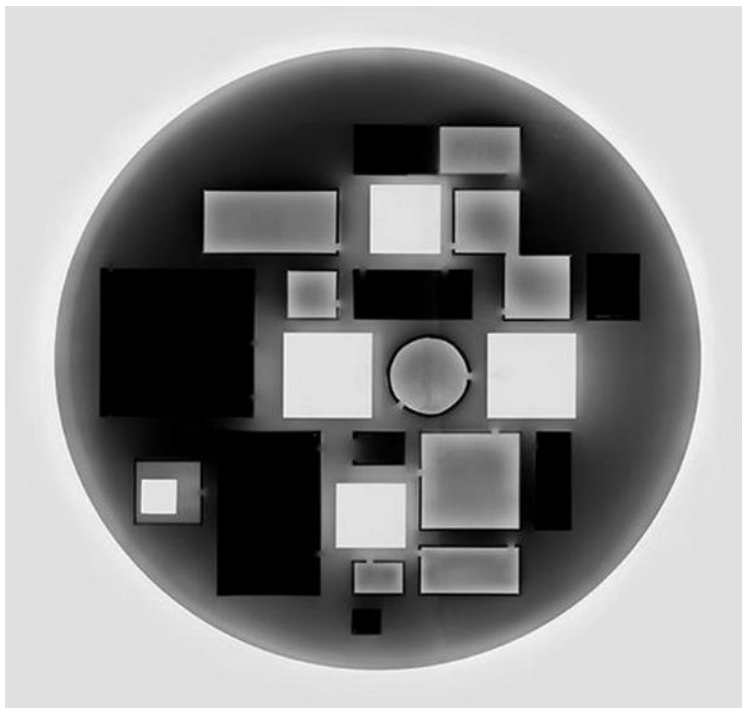

Рис. 2.24. Концептуальна композиція. [11]

У цьому контексті деякі з представлених робіт підкреслюють феноменологічний зв'язок між глядачем, відображеним об'єктом і природою, встановлюючи не лише відносини пасивного спостереження, а й індивідуальної та групової взаємодії з мистецтвом.

«Музей органічно вписується в міське середовище, з тонким, низьким диском даху (що знаходиться на висоті всього 4-ьох метрів). Таким чином музей дотримується людського масштабу» – каже Джозеф Гріма, редактор книги «Shift: SANAA and the New Museum». [11]

Висновок:

Приємна, приваблива і проста форма архітектури формує цілісний простір та зацікавлену спільноту на базі цього середовища. Мене особисто зацікавила унікальна організація внутрішнього простору, яка не має лінійної структури експозиційних залів,, а надає відвідувачу можливість пережити власний досвід

та ознайомитися з експозицією в унікальному індивідуальному порядку. Такий підхід забезпечує можливість під час кожного наступного відвідування переживати новий і новий досвід взаємодії із постійною експозицією та простором в цілому.

Переваги:

- Нестандартний підхід до організації внутрішнього середовища музею;
- Людський масштаб;
- Створення відчуття цілісно пов'язаного внутрішнього та зовнішнього простору.

- Ефектний та водночас не контрастуючий з навколишнім середовищем дизайн будівлі.

Недоліки:

- Суцільний скляний, не промаркований фасад може викликати дезорієнтацію у просторі;

- Ускладнена інтуїтивна орієнтація через досить хаотичне розташування приміщень в будівлі.

3. ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

У 20-х роках ХХ сторіччя у мистецтві виникає велика кількість нових, ні на що раніше не схожих течій, таких як: дадаїзм, кубізм, футуризм, абстракціонізм, фовізм, супрематизм. Усі ці течії загалом уособлює термін авангард. Головною ідеєю прибічників авангарду був радикальний розрив з традиціями минулого, відмова від канонів та старих ідеалів, суб'єктивне, інтуїтивне сприйняття світу, творення нових форм у новому кращому світі.

Мистецтвознавці та історики зауважують, що така радикальна позиція та дещо фаталістичне світосприйняття авангардних митців могло бути пов'язане із жахливими наслідками Першої світової війни, бажанням відрефлексувати набутий травматичний досвід та переосмислити цінності. Авангард часто пов'язують із трансформаційними культурно-політичними процесами. Цей мистецький рух ділять на хвилі. Він виникає у мистецтві знову і знову після великих політичних, економічних або культурних потрясінь.

Відправною точкою українського авангарду прийнято вважати 1908 рік, коли у Києві відбулася одна з найперших виставок авангардного мистецтва «Ланка». Багато українських митців працювали та приймали участь у виставках закордоном: в Парижі, Мюнхені, Берліні тощо. До прикладу, Володимир Татлін, Вадим Меллер, Олександр Архипенко, Олександра Екстер, Давид Бурлюк, Іван Кавалерідзе, Михайло Бойчук брали участь у виставці 1912 року в Мюнхені з іншими членами творчого об'єднання Der Blaue Reiter («Синій вершник»)[6]. Вони були там добре відомі та працювали з іноземними митцями, такими як Пабло Пікасо, пліч о пліч. Українські митці зробили величезний внесок у розвиток світового мистецтва та авангарду зокрема. На жаль, на теренах України творчість українських авангардистів все ще залишається малодослідженою, маловідомою або привласненою іншими країнами. [7]

Український авангард має унікальні, властиві лише йому риси. Коли у 90-х роках минулого сторіччя відкрився доступ до інформації, стало зрозуміло що «західний» та «східний» авангард мали між собою разючу різницю, дивлячись на витвори авнгардного мистецтва, можна було навіть ідентифікувати

національну приналежність. Поштовхом до розквіту українського авангарду стало створення Центральною Радою УНР Української академії мистецтв, (нині Національна академія мистецтв та архітектури»), у 1917 році. Під її дахом у викладацькому складі об'єднались найталановитіші митці того часу: Георгій Нарбут, Абрам Маневич, Василь Кричевський, Михайло Бойчук, які виховали покоління інших талановитих художників. [7]

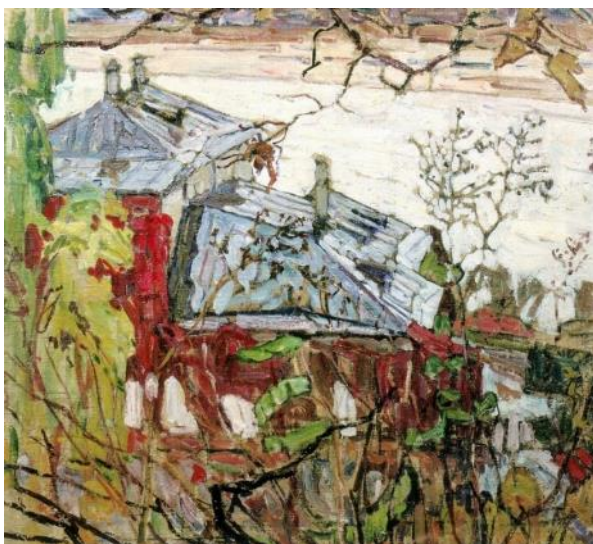

Рис. 3.1. «Дніпро під Києвом»
Абрам Маневич [12]

Рис. 3.2. Фрагмент графічної
серії «Українська абетка»,
Георгій Нарбут[13]

Ще одним важливим чинником стало створення Культур-Ліги, об'єднання митців, до складу якого увійшло багато художників єврейського походження, що тікали від революційних подій у Росії. Таким чином Київ перетворився в один з найбільших осередків культури та мистецтва.

До характерних рис, що виокремлюють український авангард з поміж інших, можна віднести більш миролюбний, гуманістичний та гармонійний характер. Цей стиль був менш агресивним та тяжів до балансу між невпинною прогресивною естетикою футуризму та природним й гармонійним. Українські художники часто черпали натхнення у ремеслі. Досліджували кольори, матеріали, нові засоби вираження.

До прикладу Бурлюк, якого ще звать українським фавном у світі мистецтва, був дуже тісно пов'язаним з природою. Відчував та досліджував

природні енергії та матерії. Мирослава Мудрак у свої книзі «Нова генерація і мистецький модернізм в Україні» пише, що Давид Бурлюк вчив своїх студентів «проникати в пульсуючі риси їх оточення, щоб зобразити його кількісний та якісний рух життя». [6]

Рис 3.3. «Карусель», Д. Бурлюк [14]

Схожим чином підходив до створення своїх творів мистецтва та «архіпентур» Олександр Архіпеко, який намагався спіймати рух життя та перенести на свої полотна та скульптури. Спільною рисою більшості українських авангардистів була експресіоністична сутність їх робіт, вони зосереджувались на внутрішньому, та сутності речей, а не на їх фізичному втіленні. Роботи Олександра Архипенка є глибоко символічними. Вони уособлюють світотворчі, метафізичні закони та процеси буття. Витвори мистецтва автора передають його психологічний стан та мають властивість занурювати глядача у власний внутрішній світ, дивитися на певні явища та процеси по новому, більш глибоко та чуттєво. Для Олександра Архипенка характерне тонке, емоційне відчуття навколишнього світу.

Рис. 3.4. «Ма-медитація»,
Олександр Архипенко[15]

Рис. 3.5. «Червоний»
Олександр Архипенко[15]

Важливий внесок у розвиток мистецтва вніс Михайло Бойчук. Він заснував цілу мистецьку школу монументалізму – бойчуківизм. Мав безліч послідовників та учнів. Він працював у так званому неовізантизмі, звертався до надбання минулого та переосмислював у новому контексті. Цілий рух примітивізму виник як реакція на перенасичені, часто кітчові роботи інших митців. Бойчукісти створювали мінімалістичні композиції, дуже шанобливо цитували візантійські образи й символи, створювали «мистецтво з національним корінням». [6]

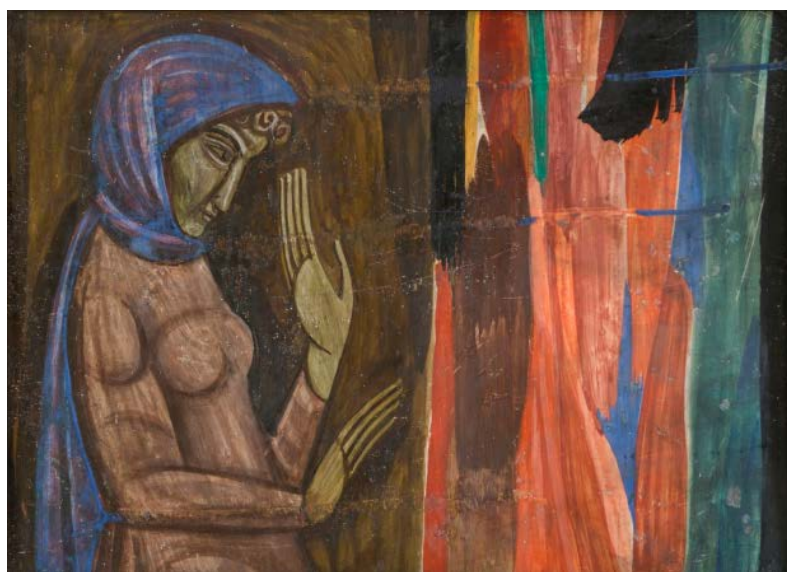

Рис. 3.6. Михайло Бойчук. «Дівчина під деревом», картон, темпера, акварель, 1910-ті рр [16]

Українці-авангардисти черпали натхнення у природних явищах, фізичних процесах організмів, внутрішньому світі, у степах, лісах, ремеслі, житті. Фокус їх уваги значною мірою відрізнявся від закордонних колег, що значною мірою захоплювались естетикою урбанізму та машин, які розглядались як сила, що здатна подолати хаос та загнати природу в рамки, встановити над всіма сфера життя контроль. Українських митців відштовхував войовничий характер мистецьких течій сусідніх країн та «західного» авангарду.

Одним із улюблених символів був степ. Він уособлював життя, його циклічність та процеси. Символізував широту та неосяжність природи. Взаємозв'язок усіх форм життя у природі.

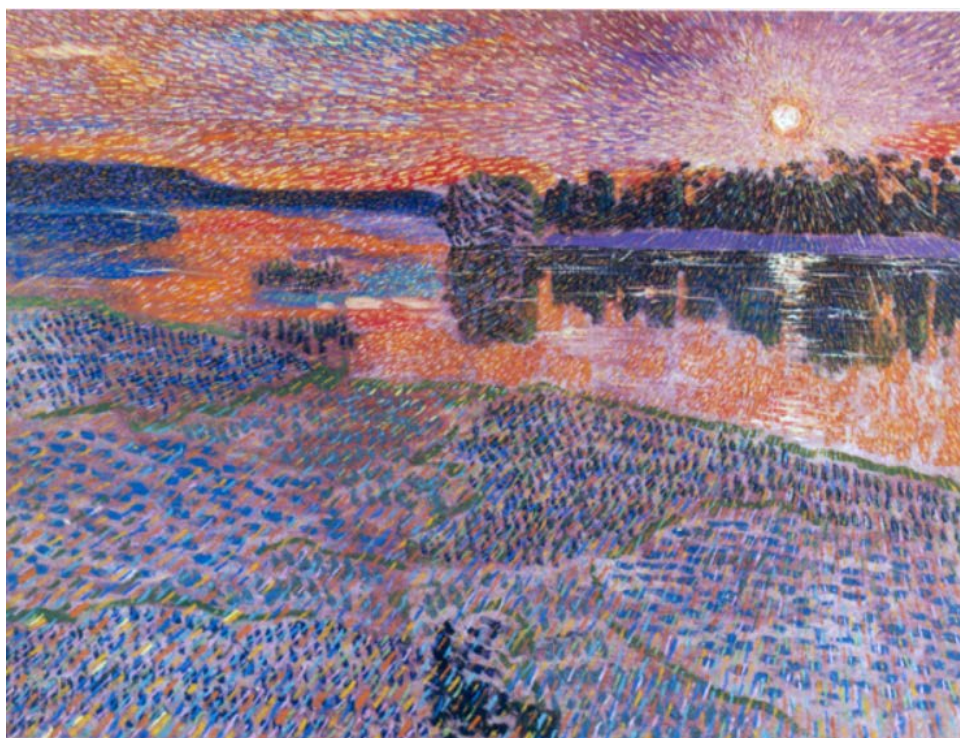

Рис. 3.7. Володимир Баранов-Россіне. «Захід сонця» [16]

Загалом український авангард швидко набув власних унікальних рис, відійшовши від класичного кубізму та футуризму. Він відрізняється витонченістю та особливим ліризмом. Зображує невидимі оку почуття та переживання, проникає в саму сутність речей.

Рис. 3.8. Олекса Грищенко.
«Золотий ріг» [17]

Рис. 3.9. Володимир Баранов-
Россіне. «Апокаліпсис» [18]

Українські митці з увагою та захопленням ставились до використання та дослідження кольору, надихались народним наївним мистецтвом, фокусувались на почуттях, та природних процесах, намагались відобразити саму сутність життя на своїх полотнах.

4. МІСТОБУДІВНЕ ОБГРУНТУВАННЯ

4.1. Історична довідка по території забудови

Ділянка розташовується в історичній частині Києві у так званому Копиревому краї. Вулиця Вознесенський узвіз виникла на давньоруському шляху від Старого міста до Подолу. Сучасна назва згадується починаючи з XVIII століття, що пішла від Вознесенської церкви, що знаходилась на Вознесенському узвозі у 1718–1879 роках. Уже в той час ця частина міста була щільно заселена.

Протягом XIX-XX ст. вулиця активно забудовувалась, переважно малоповерховою забудовою, але більша її частина – втрачена. [19]

Рис. 4.1. Фрагмент історичної карти Києва. [19]

4.2. Містобудівна ситуація

Ділянка проектування розташовується вздовж Вознесенського узвозу, навпроти Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури. Територія ділянки обмежена Вознесенським узвозом з одного боку, Кудрявською вулицею – з іншого, поруч розташований храм Святого Василя Великого та садибна забудова. (див. Рис. 1.1. Ситуаційна схема.) Територія для будівництва має активний рельєф та наразі не використовується.

Кадастровий номер: 8000000000:91:136:0028

Цільове призначення: землі житлової та громадської забудови;

Площа проектної ділянки: 4130 кв. м. ;

Конфігурація ділянки: прямокутник;

Відмітки: ділянка проектування знаходиться в межах висот 147.0 м – 167.0

м;

Зелені насадження: листяні породи дерев: клен, акація;

Ґрунти: підзолесті ґрунти на лесовій породі;

Забудова території: відсутня.

Рис. 4.2. Фотофіксація ділянки

Навколишня забудова:

1. Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури, що з 1924 року розташовується в історичній триповерховій будівлі кінця ХІХ ст., що зведена в цегли. До академії у будівлі розміщувалась Духовна семінарія, перед якою були знайдені залишки фундаменту церкви ХІ ст. [20]

Рис. 4.3. Фрагменти фасаду Київської національної академії будівництва і архітектури [20]

2. Храм святого Василя Великого. Церква спроектована у модерному стилі проте її архітектурне рішення спирається на традиційні строгі маєстатичні форми церков Карпат та водночас на фортифікаційні споруди “дитинців” часів Київської Русі. Стіни виконані із фактурної цегли відсилаючи до фортифікаційних

споруд, а колір фасадів, темно-коричневий, відсилає до дерев'яної сакральної архітектури західних регіонів України. [21]

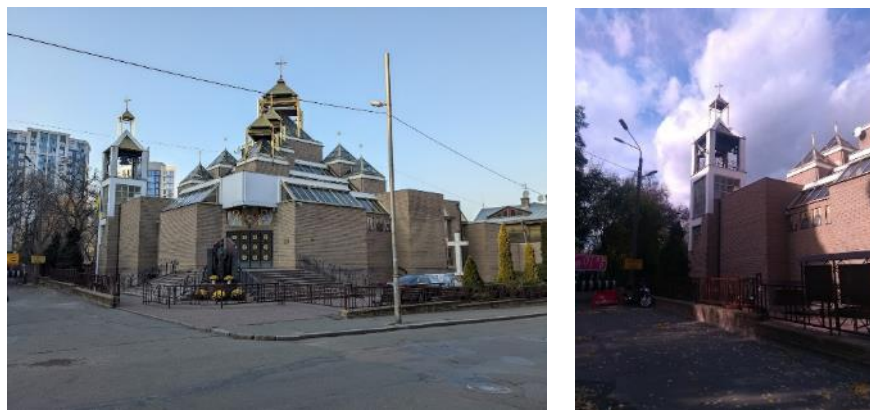

Рис. 4.4. Вид з вулиці на Храм святого Василя Великого.[21]

3. Будинок прибутковий, в якому проживали І.В. Моргілевський історик, архітектор, В.О.Романовський – історик, археограф. Вознесенській узвіз, 13. Особняк був зведений на межі XIX і XX ст. Будівля зведена із дерева. Її фасад прикрашають різьблені із дерева орнаменти та мережива. У 80-х роках XX століття Київ «очищали» від старих забудов. Але стару дерев'яну будівлю врятувала від знищення меморіальна дошка з іменем ученого й дослідника Іполита Владиславовича Моргілевського.

Рис. 4.5. Фрагмент фасаду та фасад прибуткового будинку на Вознесенському узвозі 12 [22]

Генеральний план вирішено згідно чинних нормативних актів, дотримані необхідні відстані від червоних ліній.

Ділянка проектування розташована в межах 147-167 горизонталей у зоні зсувонебезпечних ґрунтів, згідно з генеральним планом міста Києва. Зважаючи на це, передбачено заходи щодо укріплення рельєфу у вигляді підпірних стінок та укріплення за допомогою бурозабивних свай.

4.3.1. Функціональне зонування території

Запроектоване просторове рішення генерального плану розроблене згідно з чинними нормативними актами та передбачає наступні функціональні зони:

1. Проїжджа частина
2. Зона господарського майданчику
3. Рекреаційні зони відпочинку

Рис. 4.7. Схема генерального плану

Рекреаційна зона, позначена цифрою 4 на експлікації схеми генерального плану (Див. Рис. 4.7), зважаючи на активний характер рельєфу влаштована в один рівень вище рівня землі, з метою забезпечення архітектурної та фізичної доступності до зони відпочинку усіх МГН та збереження недоторканими більшої кількості природних ресурсів: дерев рослин тощо.

Рис. 4.8. Приклад вирішення зони рекреації вище рівня землі [23]

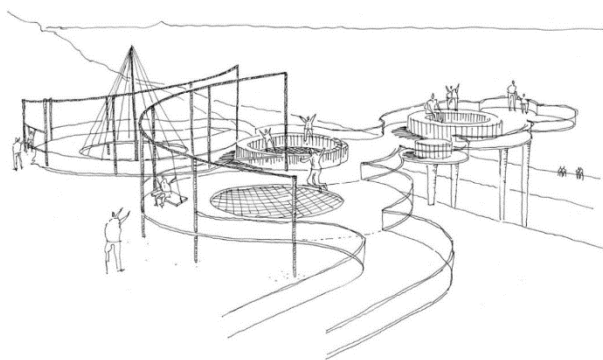

Рис. 4.9. Концептуальний начерк зони рекреації вище рівня землі [23]

Рекреаційна зона, позначена цифрою 1 на експлакації схеми генерального плану (Див. Рис. 4.7), відділена смугою зелених насаджень від проїзду до задньої частини будівлі.

4.3.2. Рух пішоходів та транспорту

У процесі аналізу транспортних та пішохідних потоків було встановлено, що під'їзд до ділянки проектування здійснюється через Вознесенський узвіз, що має односторонньо влаштований рух автотранспорту у напрямку від вул. Січових стрільців до вул. Глибочинської. Більш імовірні пішохідні потоки рухаються у тому ж напрямку, зважаючи на характер рельєфу, згори донизу, від ареалу Старого міста до Подолу. Виходячи із цього, проїзд до задньої частини будівлі та підземного паркінгу передбачено зліва від запроектованої будівлі, з боку передбаченого потоку транспорту до будівлі.

Транспорт рухається передбаченими асфальтними проїздами, що закінчуються розворотними майданчиками. Зона розвантаження експонатів передбачена із задньої частини будівлі. Зона розгрузки та господарський майданчик при кафе передбачена справа від будівлі, з боку протилежного від передбаченого потоку відвідувачів.

Рис. 4.10. Схема руху пішодів та транспорту

Рух пішодів здійснюється по пішохідним доріжкам. Зв'язок між пішохідними зонами на відмітці 167м та на відмітці 156м передбачено за допомогою ландшафтних сходинок. Зв'язок між цими пішохідними зонами для МГН передбачено через саму будівлю, тротуар вздовж проїзду до задньої частини будівлі та за допомогою спеціальних розумних пристосувань вздовж ландшафтних сходів, а саме – підйомників.

Проїзд пожежної машини передбачено до передньої та задньої частини будівлі по проїздах та пішохідним доріжкам шириною не менше 3,5 м.

На території проектування передбачено підземний паркінг, що має зв'язок із будівлею, на X паркомісць із місцями для осіб з інвалідністю включно.

4.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану

Площа ділянки – 5674 м² (100%)

Площа забудови – 1620 м² (28,5%)

Площа озеленення – 2275 м² (40%)

Площа мощення – 880 м² (15%)

Площа проїздів автомобілів – 899 м² (15,5%)

5. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ

5.1. Художня концепція

При розробці концептуального архітектурно-просторового рішення проекту було поставлено на меті відображення сутності тематики проекту за допомогою засобів, та прийомів, характерних її послідовникам. Авангардистським течіям була притаманна стримана мінімалістична композиція на основі простих геометричних форм, що часто символізували певні абстрактні почуття, природні явища або конкретні фізичні об'єкти. Український авангард за своєю сутністю має бунтарський, протестний характер, проте, не зважаючи на це, часто звертається до національних культурних особливостей та природи.

Зважаючи на це, архітектурно-просторове рішення складається з простих геометричних об'ємів, що, з одного боку, контрастують з навколишнім середовищем, проте одна частина будівлі все ж ніби підкорюється стрімкому характеру рельєфу та розвивється вниз навколо центральної частини будівлі вслід за ним.

Рис. 5.1. Загальний вигляд будівлі з висоти пташиного польоту

Фасади виконані із бетону з використанням акцентних елементів зі скла та металу. На головному фасаді запроектовано вітраж, виконаний у колажній техніці, що відсилає до роботи Давида Бурлюка «Орач», та пейзажів Олексі Грищенка. Вітражі часто зустрічаються у творчості митців тієї епохи та мають сакральне значення, створюючи особливу, непритаманну повсякденному життю атмосферу всередині приміщення.

Рис. 5.2. Фрагмент фасаду. Вітраж

Також у фасадних рішеннях застосовані елементи кінетичних конструкцій, що відсилають до творчих експериментів у сфері кінетичного мистецтва початку 20-х років минулого сторіччя. Застосовані рухомі світлозахисні екрани циліндричної, напівкруглої у розрізі форми над верхнім освітленням експозиційної зони. Завдяки ним у приміщення потрапляє достатня кількість м'якого розсіяного світла.

На південному фасаді споруди застосована світлозахисна конструкція, що складається з багатьох напівпрозорих рухомих плиточок. Вони змінюють кут нахилу в залежності від часу доби, розсіюють світло та частково його відбивають.

Рис. 5.3. Фрагмент фасаду

5.2. Функціональне зонування

Сучасна музей передбачає наявність багатофункціональної, доступної для МГН споруди, що включає експозиційний, освітній простір, зони для спілкування та відпочинку, блок фондосховища та адміністрації.

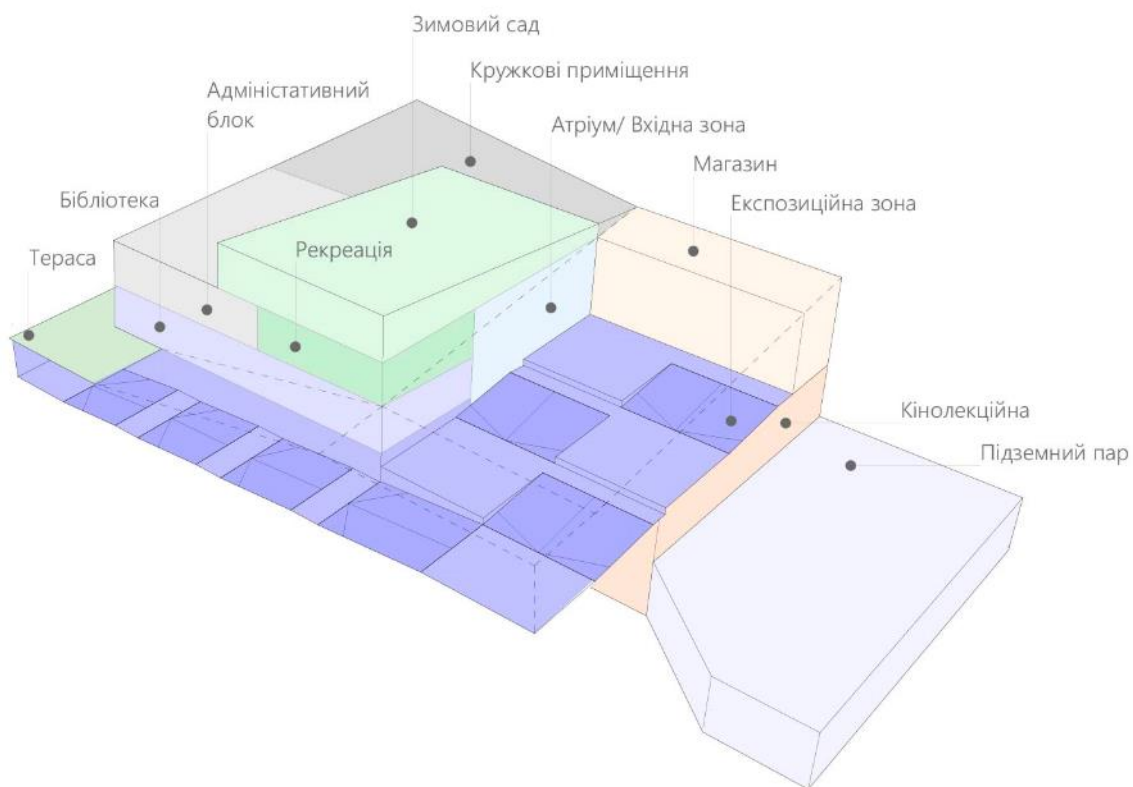

Рис. 5.4. Схема функціонального зонування

1. Вхідна зона

Вхід до будівлі влаштовано в рівень із землею, що забезпечує безбар'єрне пересування МГН. У вхідній зоні відвідувачів зустрічає вестибюль з прямокутним атріумом. У ньому передбачено зону для аудіо-візуального супроводу, касову стійку. Ліворуч розташовано магазин, праворуч – зона кафе.

2. Експозиційна зона (1 та -1 поверхи)

До експозиційної зони відвідувачі потрапляють із вестибюлю. Приміщення являє собою поступовий безперервний шлях з 1 на -1 поверх. Цей ефект забезпечується чергуванням пандусів та рівних зон. Таким чином відвідувачі послідовно та поступово занурюються в тематику експозиції, створюється ефект безперервної розповіді. Поруч із приміщенням експозиції розташована зала для показу медіаматеріалів. Після завершення перегляду виставки відвідувачі потрапляють у фойє, з якого можуть потрапити у інтерактивну залу з 3д інсталяціями.

3. Освітня зона (1 та 2 поверхи)

Освітня зона включає в себе бібліотеку: читальний зал з виходом на терасу, медіатеку, дослідницьке приміщення та книгосховище. Також на 2 поверсі розташовані гурткові приміщення для проведення майстеркласів та різноманітних гуртків.

4. Адміністративна зона (2 поверх)

До приміщень адміністративного блоку входять кабінети для директора, його заступників та кураторів, поруч розташовано рекреаційну зону.

5. Зона кінолекційної (-1 поверх)

Із фойє на -1 поверсі відвідувачі можуть потрапити до кінолекційної зали. Поруч розташована дитяча кімната та кінопроекційна.

6. Рекреаційна зона (2 поверх, дах)

Зона рекреації зорієнтована в бік яру. З неї відкривається вид на різноманітну топографію та мальовничий ландшафт. На даху розташовано зимовий сад.

7. Зона фондосховища (-2 поверх)

Розгрузка, прийом та зберігання експонатів передбачено на -2 поверсі у задній частині будівлі. Забезпечено прямий зв'язок фондосховища з експозиційною зоною на -1 поверсі за допомогою грузового ліфта. Поряд із фондосховищем запроектовано реставраціну.

8. Сховище цивільного захисту та підземний паркінг (-2 поверх)

У сховищі цивільного захисту передбачені комора, генераторна, санвузли, додаткове та технічне приміщення. Зі сховища цивільного захисту запроектовано прямий вихід назовні.

Архітектурно-планувальне рішення будівлі передбачає логічні зв'язки функціональних груп, багатозадачність та інтерактивний підхід. Усі його елементи та зони розроблені у відповідності до засад універсального дизайну та є доступними для МГН.

5.3. Техніко-економічні показники

Загальна площа -2-го поверху – 1750 м²

Загальна площа -1-го поверху – 1200 м²

Загальна площа 1-го поверху – 1200 м²

Загальна площа 2-го поверху – 870 м²

6. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

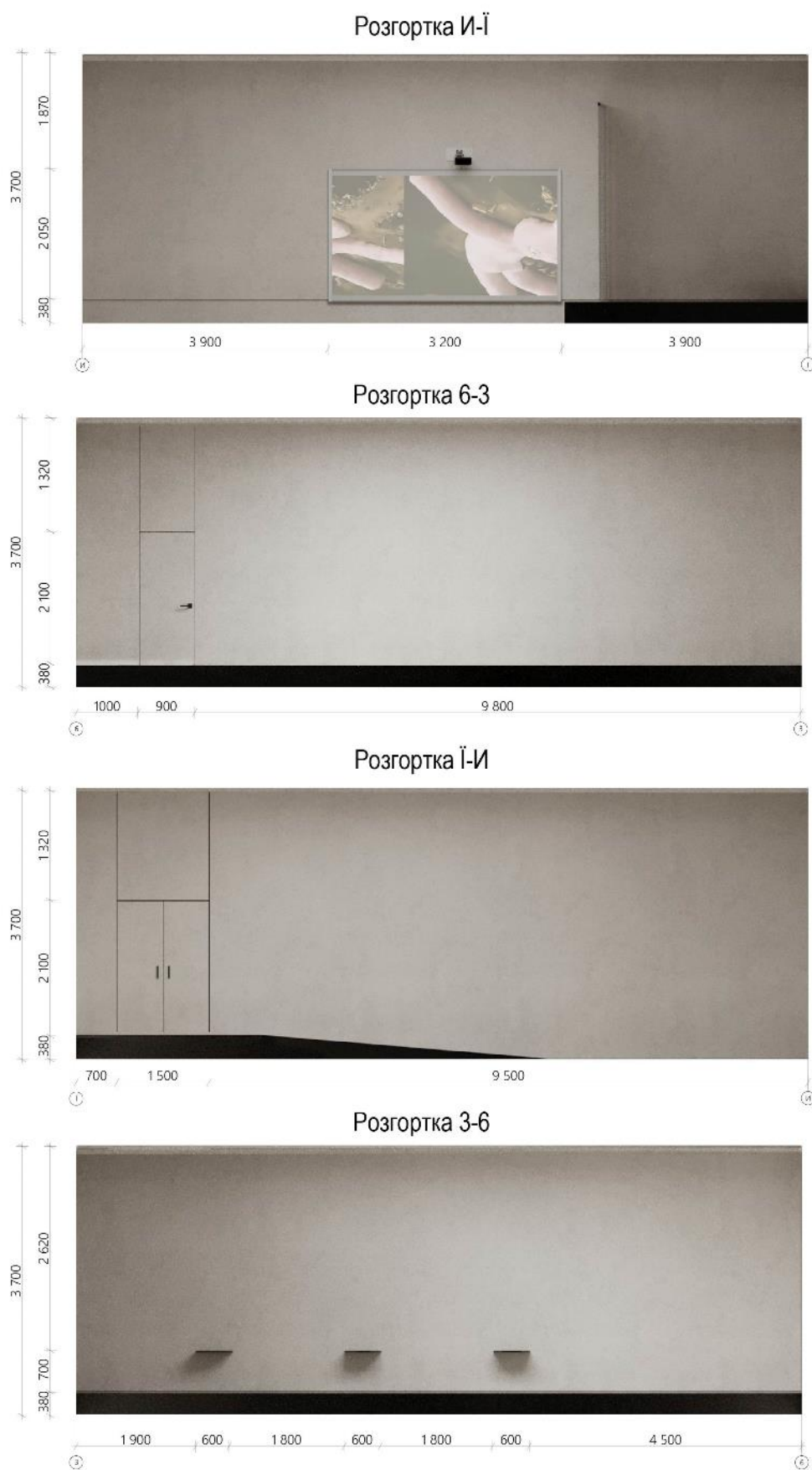

Рис. 6.1. Розгортки інтер'єру

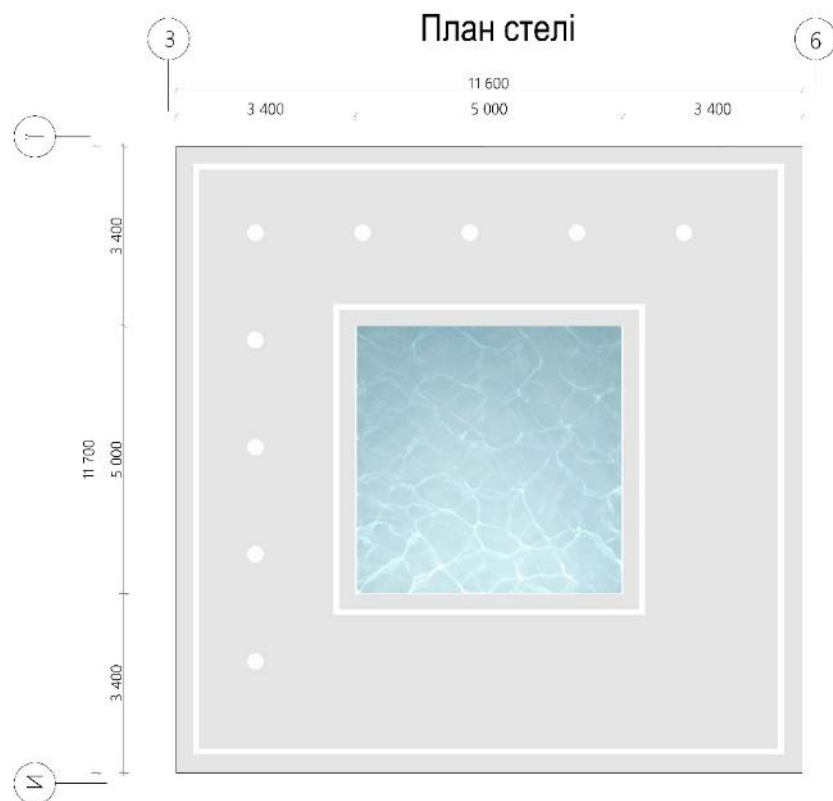
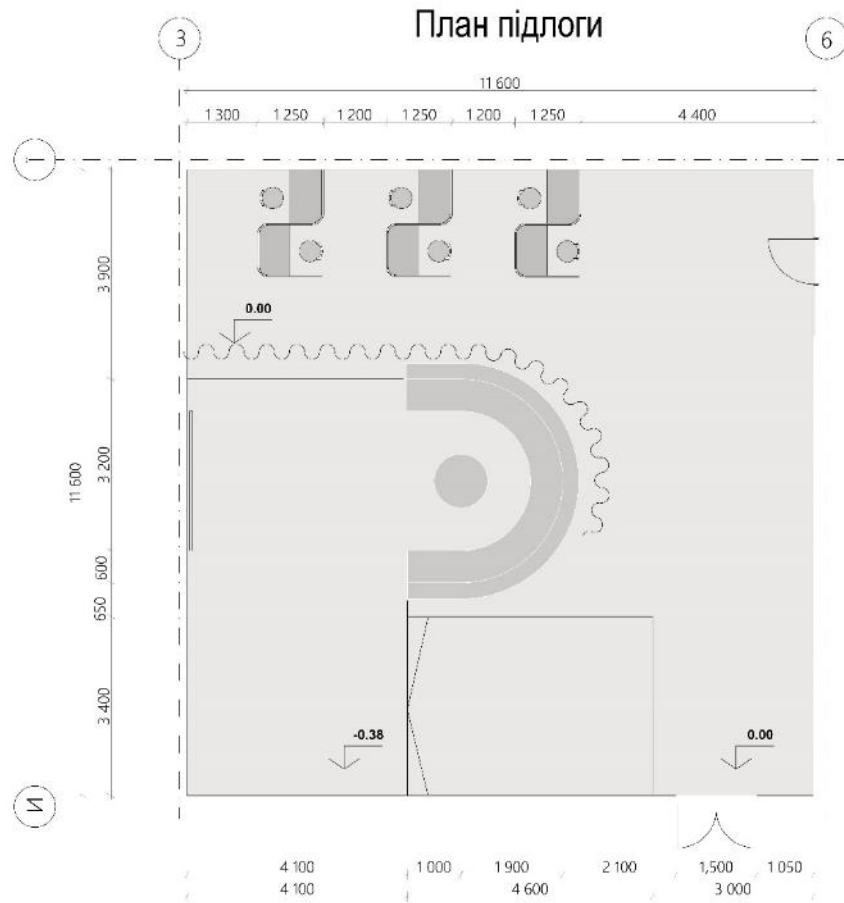

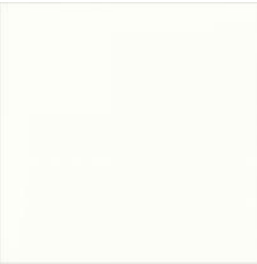

Рис. 6.1. (продовження) Розгортки інтер'єру

Таблиця 1

Специфікація матеріалів

№	Назва	Матеріал	Колір	Вид покриття
1	Підлога	Полімерна підлога		Антиковзке покриття
2	Стіни	Штукатурка бежевого кольору OTTOCENTO Maxima decor		Напівматове
3	Стеля	Фарба бежевого кольору		Матове
4	Столи	ДВП із білим покриттям		Матове

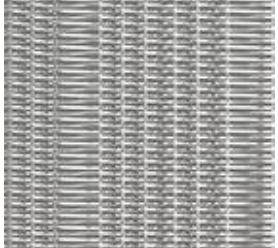

5	Спинка дивану	Алюміній глянцевий		Глянцеве
6	Штора	Ціпки із пластику з металевим покриттям		Глянцеве
7	Карниз	Алюміній глянцевий		Глянцеве
8	Прозоре дно басейну в стелі	Стекло Триплекс		Глянцеве

Рис. 6.2. Перспективне зображення інтер'єру

6.1. Особливості розгортання функціональних процесів

Медіатека – це простір у складі зони бібліотеки, в якому відвідувачі можуть проводити час, спілкуючись один з одним та отримувати нові знання за допомогою сучасних засобів передавання інформації. У медіатеці мають бути передбачені комфортні умови, облаштовані зони з електронними носіями, комп'ютерами та іншими мультимедійними засобами отримання інформації.

Медіатека також розглядається як коворкінг-центр, місце для дискусій, особистий мультимедійний простір, місце для неформального спілкування, отримання знань та інформації в неформальній обстановці.

Медіатека розрахована на широкий загальний відвідувачів, що займаються самоосвітою. Функціональне зонування медіатеки влаштоване за принципом організації одного простору, що ділиться, на три зони:

- Зона-коворкінг;
- Комп'ютерний та телекомунікаційний блок;
- Зона відпочинку.

6.2. Об'ємно-просторові властивості архітектурної форми

Медіатека розташована на першому поверсі, поруч із бібліотекою. У цю зону відвідувачі можуть потрапити безпосередньо з вестибюля прямуючи до бібліотеки або після перегляду експозиції. Тож ця зона спонукає відвідувачів глибше зануритись у тему дослідження музею шляхом ознайомлення з тематичними медіаматеріалами.

Природне верхнє освітлення потрапляє через світлопрозорий басейн, що вмонтований в стелю приміщення та є частиною простору для скульптурних виставок на другому поверсі. Таким чином у приміщення медіатеки потрапляє м'яке розсіяне освітлення з оптичним каустиком, що створює спокійну атмосферу, де відвідувач може зосередитись, зануритись у роздуми та вивчення матеріалів.

Простір приміщення відкритий, візуально та конструктивно поділений на кілька функціональних зон: зона відпочинку, зона для перегляду відеоматеріалів та обговорень, комп'ютерний блок. Поділ на зони вирішено за допомогою

перепаду висот та напівпрозорої штори. Зона для перегляду відеоматеріалів та обговорень заглиблена відносно основної частини приміщення та має напівкруглу форму, що спонукає відвідувачів до дискусій та взаємодії.

Всі елементи приміщення пропорційно врівноважені.

6.3. Способи узгодження окремих елементів середовища в межах загального композиційного рішення

Домінантою виступає зона для перегляду відеоматеріалів, у склад якої входить мультимедійний екран та диван напівкруглої форми, над яким розташовується світлопрозорий басейн, що акцентно підсвічує його. Спинка дивану розширена та виконана з металу. Використання металу посилює оптичну каустику та створює додаткові світлові ефекти, що підсилюють відчуття занурення та спокою. Фоновими елементами виступають комп'ютерні столи та пуфи у зоні відпочинку, виконані в нейтральних кольорах, що не переобтяжують інтер'єр.

6.4. Характеристика елементів обладнання

Серед елементів обладнання, що знаходяться у медіатеці, можна виділити наступні:

- меблі – диван, пуфи, комп'ютерні столи;
- світлотехнічне обладнання: LED підсвітка;
- інженерно технічне обладнання: обладнання для вентиляції і кондиціонування повітря, система пожежогасіння, система водовідведення;
- телекомунікаційне обладнання: комп'ютери, мультимедійний екран, сенсорний інформаційний стенд.

6.5. Характеристика засобів візуальної комунікації

Подання інформації в архітектурному середовищі медіатеки відбувається через такі засоби візуальної комунікації, як сенсорна інформаційна зона з відомостями про доступні медіаматеріали, табличка шрифтом Брайля, що дублює інформацію, доступну в інформаційній зоні, план евакуації і вказівки на вихід. Орієнтуватися у просторі допомагають характерні елементи для кожної

зони: м'які пуфи - у зоні відпочинку, мультимедійний екран - у зоні перегляду відеоматеріалів, комп'ютерні столи - у комп'ютерному блоці.

6.6. Колористичне та світлотехнічне рішення

Кольорова гама монохромна, поєднує різні відтінки сірого. Використання близьких відтінків одного кольору для підлоги, стелі, стін зумовлене необхідністю створити нейтральний фон для ефекту оптичного каустику.

Освітлення спрямоване на створення відчуття психологічного спокою, зосередженості, розслабленості та комфорту.

У приміщенні передбачене верхнє природне освітлення, та штучне у вигляді лінійних LED світильників та ламп.

6.7. Способи досягнення ергономічної відповідності

В цій зоні забезпечена антропометрична, психологічна, гігієнічна, психофізіологічна та соціально-психологічна відповідність середовища.

- Антропометрична та фізіологічна відповідність та доступність забезпечується правильним та логічним розташуванням меблів, запроектовано нормативні відстані та проходи між ними, аби забезпечити безперешкодне пересування та використання усіх елементів архітектурного середовища МГН.
- Гігієнічна відповідність забезпечується використанням безпечних будівельних матеріалів. Простір наповнений світлодіодними елементами, що є безпечних для людини, мають допустиму температуру освітлення.
- Психологічна відповідність забезпечується комфортним сприйняттям візуальної інформації.
- Соціально-психологічна відповідність дотримана завдяки відкритому плануванню, що дозволяє людині швидко орієнтуватись у просторі.

Висновки

Інтер'єр приміщення запроектовано згідно його призначення, створює комфортне середовище, що спонукає відвідувачів до самоосвіти. Функціональне наповнення досягається розділенням приміщення на функціональні зони та наповненням їх мультимедійним та телекомунікаційним обладнанням.

Використання нейтральних кольорів у поєднанні з оптичними ефектами та металом створюють медитативну, спокійну атмосферу, що спонукає відвідувачів до споглядання, роздумів, досліджень та обговорень.

7. КОНСТРУКТИВНЕ РІШЕННЯ

Запроектована конструктивна система з неповним каркасом, комбінований моноліт з металоконструкціями.

Внутрішні колони 300x300 мм. Довжина прольотів варіюється від 2,1 м до 7,4 м. У місцях, де прольоти понад 4,5 м влаштовані монолітні балки. У відповідних місцях облаштування сталевих конструкцій передбачені сталеві зварні балки.

Зовнішні V-подібні колони, що тримають перекриття шириною 17 м мають крок 4-9-4 м, тобто відстань між верхівками V-подібних колон – 9м. Головні балки, що знаходяться у створі колон мають висоту 0,6 та 0,9 м.

Пиріжок перекриття:

1. Опоряджувальний шар – 20 мм;
2. Цементно-піщана стяжка армована – 60 мм;
3. Залізобетонна плита перекриття – 220 мм.

Стіни зовнішні:

1. Опоряджувальний шар (фактурна декоративна штукатурка) – 20 мм;
2. Утеплювач з мінераловатних плит – 150 мм;
3. Цегляна кладка – 250 мм;
4. Інтер'єрне внутрішнє оздоблення – 20 мм.

Внутрішні стіни:

1. Інтер'єрне внутрішнє опорядження – 20мм;
2. Цегляна кладка – 250 мм.

Покрівля:

1. Плита перекриття – 220 мм;
2. Утеплювач з мінераловатних плит – 150-250 мм;
3. Шар поліетиленової плівки;
4. Цементно-піщана стяжка – 80 мм;
5. Гідроізоляційна мембрана – 2 шари.

Фундамент:

1. Опорядження (цементно-піщана стяжка шліфувана або з наливним топінгом в залежності від потреб приміщення) – 50 мм;
2. Гідроізоляційна мембрана;
3. Фундаментна плита – 400 мм;
4. Щебенева основа – 150 мм;
5. Піщана підсипка – 100 мм.

Сходові клітини виступають як ядро жорсткості, відтак виконані з монолітних конструкцій.

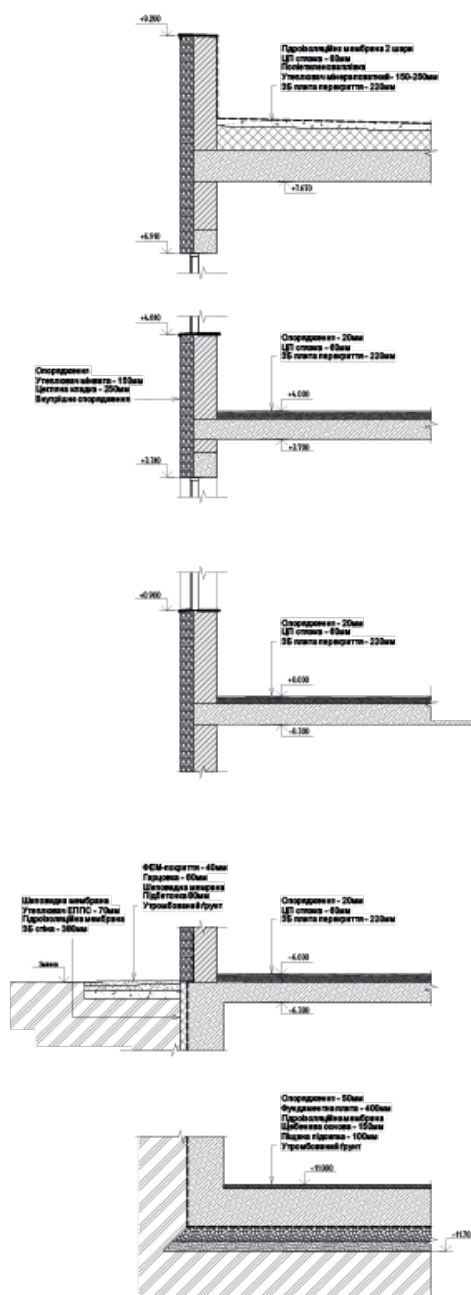

Рис. 7.1. Розріз по стіні.

8. ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

8.1. Теплогазопостачання і вентиляція

Котельня з газовим котлом для опалення буде розташована на -2 поверсі, у приміщенні передбачена покращена вентиляція. Загальний повітрообмін в будівлі буде забезпечуватися системою припливно-витяжної вентиляції з рекуперацією тепла. ПВУ з рекуператором володіють двома ключовими перевагами:

Вологовидалення: Ці системи ефективно видаляють надлишкову вологу з приміщення, запобігаючи утворенню цвілі та грибка.

Економія енергії: Завдяки системі рекуперації тепла ПВУ знижують витрати на енергію, роблячи опалення та охолодження будівлі більш ергономічними. Рекуператор використовує тепло відпрацьованого повітря для підігріву свіжого, що значно зменшує навантаження на систему опалення/охолодження.

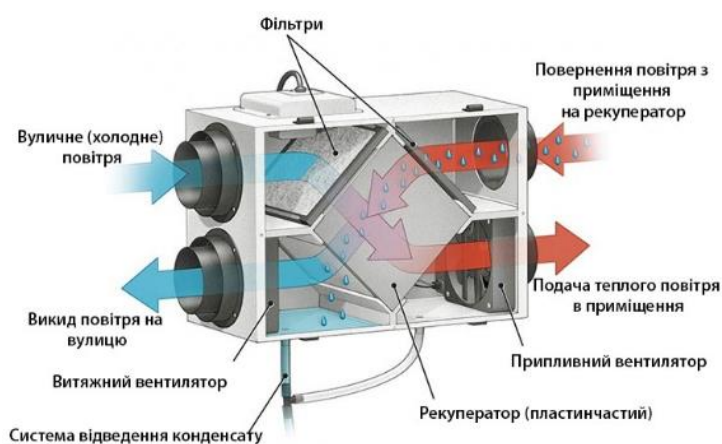

Рис. 8.1. Принципова схема роботи рекуператора [25]

Рис. 8.2. Принципова схема роботи ПВУ [26]

8.2. Водопостачання, водовідведення і опалення

У будівлі використовується сучасна та надійна система колекторного водопостачання та водовідведення, яка гарантує безперебійну роботу всіх сантехнічних приладів.

Система водопостачання:

Колекторна система: Високоєфективна колекторна система розподіляє воду рівномірно до всіх водоприймальних пристроїв, забезпечуючи стабільний тиск та напір води у будь-якій точці будівлі.

Насосна установка: Розташована в цокольному поверсі, насосна установка піднімає воду з резервуара до необхідного рівня, забезпечуючи безперебійне постачання навіть на верхні поверхи.

Система водовідведення:

Ефективний відвід стоків: Господарсько-побутова система водовідведення швидко та ефективно відводить стоки з усіх сантехнічних приладів.

Нахилений трубопровід: Наявність нахилу в трубопроводі забезпечує природний рух стоків до вертикальних стояків, запобігаючи засміченням.

Регулярні ревізії та прочистки: Для підтримки працездатності системи передбачені регулярні перевірки та прочистки, що гарантує безперебійну роботу водовідведення.

Вертикальний стояк: Вертикальний каналізаційний стояк, що проходить через всі поверхи, ефективно відводить стоки до нижньої частини будівлі.

Переваги цієї системи:

Надійність та безперебійність: Система водопостачання та водовідведення проектується та будується з найсучасніших матеріалів та обладнання, що гарантує її довговічність та безперебійну роботу.

Ефективність: Завдяки колекторній системі та нахиленому трубопроводу вода та стоки відводяться максимально швидко та ефективно.

Гігієнічність: Регулярні ревізії та прочистки запобігають засміченням та неприємним запахам, забезпечуючи гігієнічність системи.

У будівлі використовується автономна система опалення, що забезпечує комфорт та економність.

Основні компоненти системи:

Газовий котел: Розташований у цокольному поверсі, газовий котел генерує тепло для опалення приміщень.

Радіатори: Гаряча вода від котла подається до радіаторів, які розподіляють тепло по приміщеннях.

Переваги автономної системи опалення:

Можливість регулювати опалення за потреби, не залежно від централізованого опалювального сезону.

Економія: Завдяки точному обліку витрат енергії можна оптимізувати використання ресурсів та знизити рахунки за опалення.

Якість: Сучасні автономні газові котли високоефективні та надійні, що гарантує комфортне та безперебійне опалення.

Екологічність: Сучасні газові котли відповідають найсуворішим екологічним стандартам, викидаючи мінімум шкідливих речовин.

Безпека: Автономні системи опалення обладнані системами захисту, які гарантують безпечну експлуатацію.

9. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

9.1. Ресурсозбереження і використання альтернативних джерел енергії

У ході розробки будівлі особлива увага була приділена підбору екологічних на максимально енергоефективних матеріалів та конструктивних рішень з метою зменшення негативних впливів на довкілля.

На даху будівлі передбачається встановлення сонячних батарей для підвищення рівня енергоефективності будівлі.

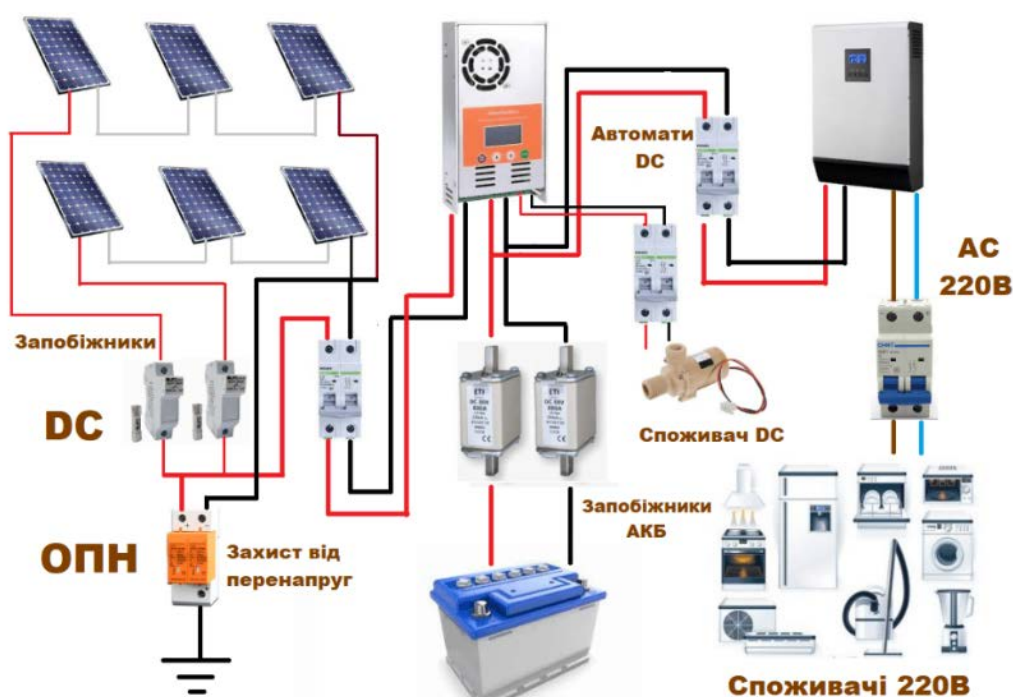

Рис. 9.1. Схема принципу роботи сонячних панелей [27]

9.2. Пожежна безпека

У проектному рішенні будівлі передбачено ряд заходів щодо пожежогасіння. Запроектовано 2 пожежні сходові клітини, що розташовуються у різних частинах будівлі для забезпечення найкоротшого шляху евакуації. На поверхах мають бути встановлені читабельні плани евакуації, продубльовані шрифтом Брайля. Евакуація з даху, на якому розташована експлуатована зона, здійснюється через зовнішні евакуаційні сходи.

Одні з евакуаційних сходів мають два варіанти виходу назовні: через експлуатовану покрівлю та безпосередньо назовні на рівні -2-го поверху.

Передбачено систему автоматичного пожежогасіння та звукової сигналізації, що сповіщає про виникнення небезпеки.

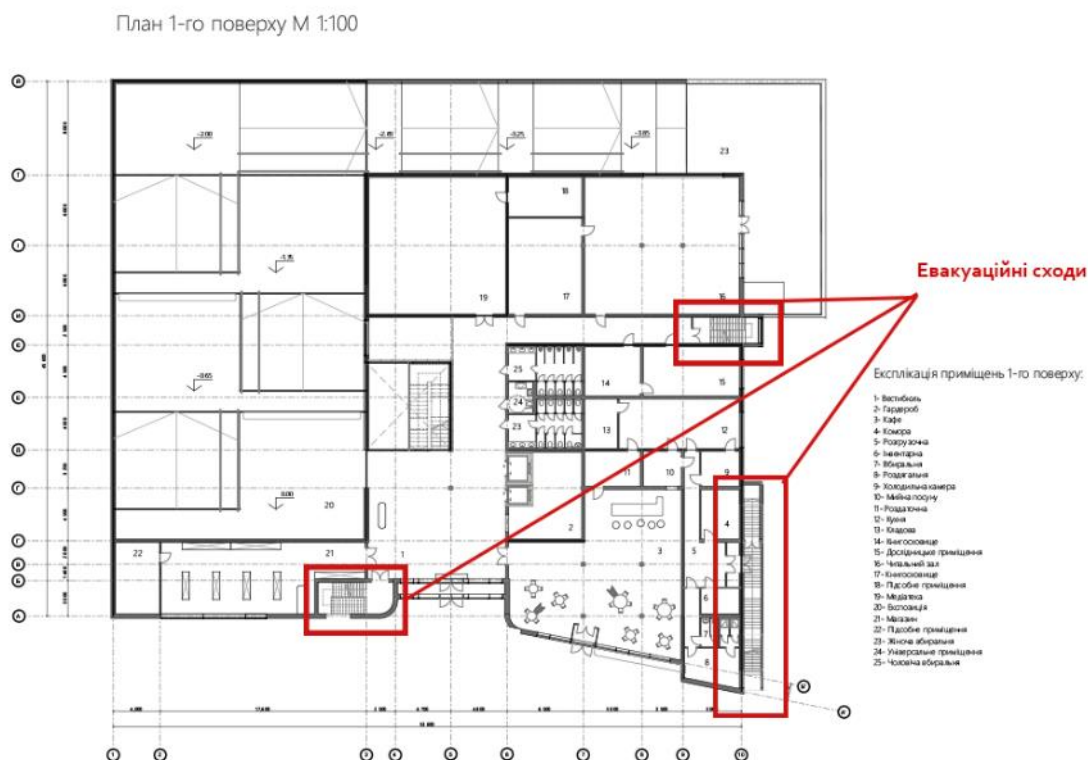

Рис. 9.2. План-схема 1-го поверху з виділеними евакуаційними сходами

Передбачене світломаркування на евакуаційних шляхах, що може бути використане під час обмеженої видимості під час задимлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

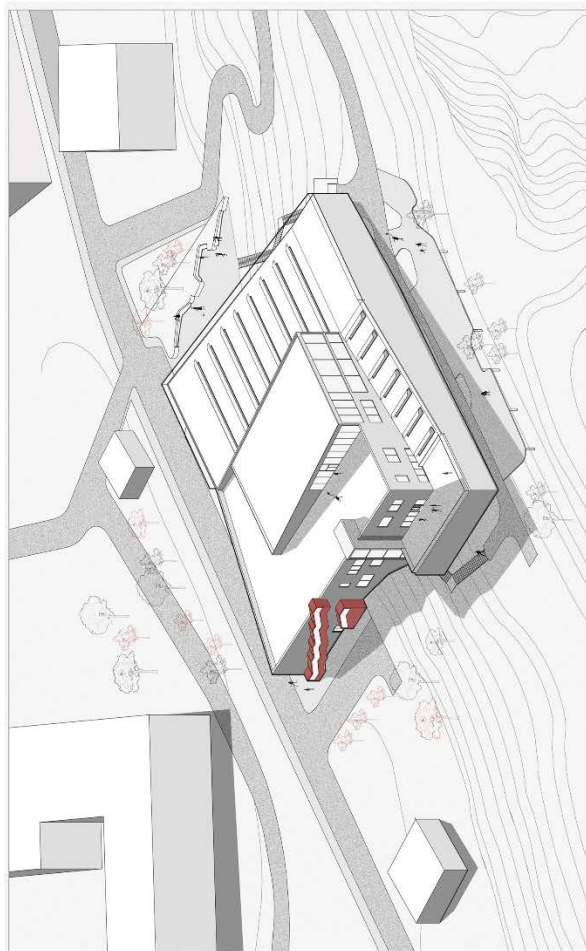
1. ДБН В.2.3-5:2018 "Вулиці та дороги населених пунктів"
2. ДБН В.2.2-9:2018 "Громадські будинки та споруди"
3. ДБН В.1.1-7:2016 "Пожежна безпека об'єктів будівництва"
4. ДБН В.2.2-40:2018 "Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення"
5. ДБН Б.2.2-12:2019 "Планування та забудова територій"
6. Мирослава Мудрак. Нова генерація і мистецький модернізм в Україні: 2018. – 352 с.
7. Мирослав Шкандрій. Авангардне мистецтво в Україні, 1910–1930: пам'ять, за яку варто боротися: 2021. - 223с.
8. Основи дизайну архітектурного середовища: завдання та методичні вказівки до практичних занять / уклад.: Н.М. Шебек, Ю.С. Рябець – К.:КНУБА, 2020. – 16с.
9. David Chipperfield Architects [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://davidchipperfield.com/projects/james-simon-galerie> (дата звернення: 01.02.2024).
10. ArchDaily [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://www.archdaily.com/983318/museum-of-ethnography-budapest-napur-architect> (дата звернення: 01.02.2024).
11. Arquitectura Viva [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://arquitecturaviva.com/works/museo-de-arte-contemporaneo-de-kanazawa-ishikawa-2> (дата звернення: 01.02.2024).
12. Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : https://cuk.wikipedia.org/wiki/Файл:Dnieper_by_Kiev.jpg (дата звернення: 01.02.2024).
13. Українська абетка. Малюнки Георгія Нарбута / передм. М. Ю. Філевич ; упоряд. О. О. Савчук; художн. оформ. О. Г. Чекаль. — Харків : Видавець Олександр Савчук, 2022. — 64 с., 77 іл.

14. Давид Бурлюк, Карусель. Картина з колекції Національного художнього музею України. Фото: Український інтерес/Владислав Недашківський [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : https://uain.press/articles/muzejnyj-gruden-yak-koly-bezkoshtovno-vidvidaty-muzeyi-kyyeva-981300/attachment/img_20180120_154057 (дата звернення: 01.06.2024).
15. 10 шедеврів скульптора Олександра Архипенка. Vogue Ukraine. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://vogue.ua/article/culture/art/10-shedevriv-skulptora-oleksandra-arhipenka-52452.html> (дата звернення: 01.06.2024).
16. Art Lviv Online [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://art.lviv-online.com/myhajlo-bojchuk/> (дата звернення: 01.06.2024).
17. Між Візантією і авангардом. Локальна історія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/mizh-vizantiieiu-i-avangardom/> (дата звернення: 01.06.2024).
18. (Не)успішні українці, які змінили хід історії: Володимир Баранов-Россіне. Kyiv Post [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://www.kyivpost.com/uk/post/19491> (дата звернення: 01.06.2024).
19. ТОЛОЧКО П.П. Копирів кінець древнього Києва (XII-XIII ст.).. / ТОЛОЧКО П.П. // Український історичний журнал. - 1963. - № 5. - С. 116-117.
20. Бондаренко Р.І. НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА І АРХІТЕКТУРИ [Електронний ресурс] // Енциклопедія історії України: Т. 7: Мі-О / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. - К.: В-во "Наукова думка", 2010. - 728 с.: іл.. URL: http://www.history.org.ua/?termin=Natsionalna_mystetstva (дата звернення 01.06.2024)
21. Храм святого Василя Великого. Паломницький центр [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL :

monastyr-svyatoho-vasyliya-velykoho-otshiv-vasyliyan-u-kyjevi/ (дата звернення 20.03.2024)

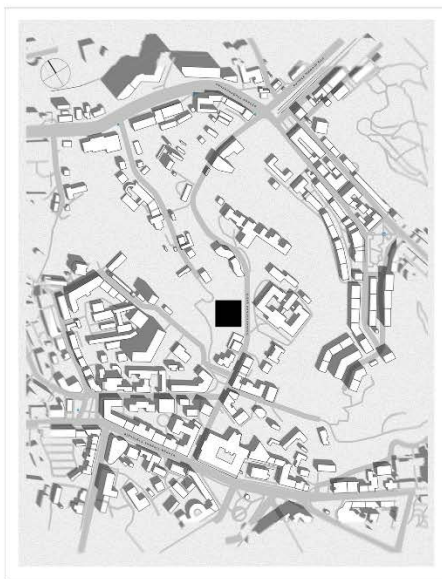
22. Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%B0%D0%B9%D0%BB:%D0%92%D0%BE%D0%B7%D0%BD%D0%B5%D1%81%D0%B5%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D1%83%D0%B7%D0%B2%D1%96%D0%B7_13.JPG (дата звернення 20.03.2024)
23. Alltransua [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://alltransua.com/transit-maps?maeid=1> (дата звернення 20.03.2024)
24. Afasia archzine [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://afasiaarchzine.com/2020/06/reiulf-ramstad-viewpoints-vejle/> (дата звернення 01.06.2024)
25. Різниця між рекуператором і припливно-витяжною установкою. Венкон [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://vencon.ua/ua/articles/v-chem-otlichie-rekuperatora-ot-pritochno-vytyazhnoj-ustanovki> (дата звернення 01.06.2024)
26. EXSYS – Excellent Engineering Systems. ПРОЄКТ СИСТЕМИ ВЕНТИЛЯЦІЇ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://exsys.com.ua/service/proekt-sistemi-ventiljacii/> (дата звернення: 01.06.2024).
27. Захист сонячної електростанції [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL : <https://trueelectro.com.ua/2019/02/21/cec-protection/> (дата звернення: 01.06.2024).

Містобудівне рішення

АКСОНОМЕТРИЧНА СХЕМА

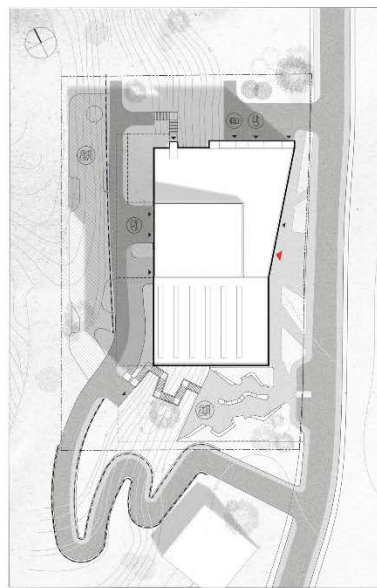
- Умовні позначення генерального плану:
- -запроєктована будівля
 - -озеленення
 - -підлога зона
 - -вулиці та проїзди
 - -червоні лінії
 - -межі ділянки проєктування
 - -невисока частина будівлі
 - -підпірні стінки
 - - зона розвантаження
 - - господарський майданчик
 - - зона відпочинку

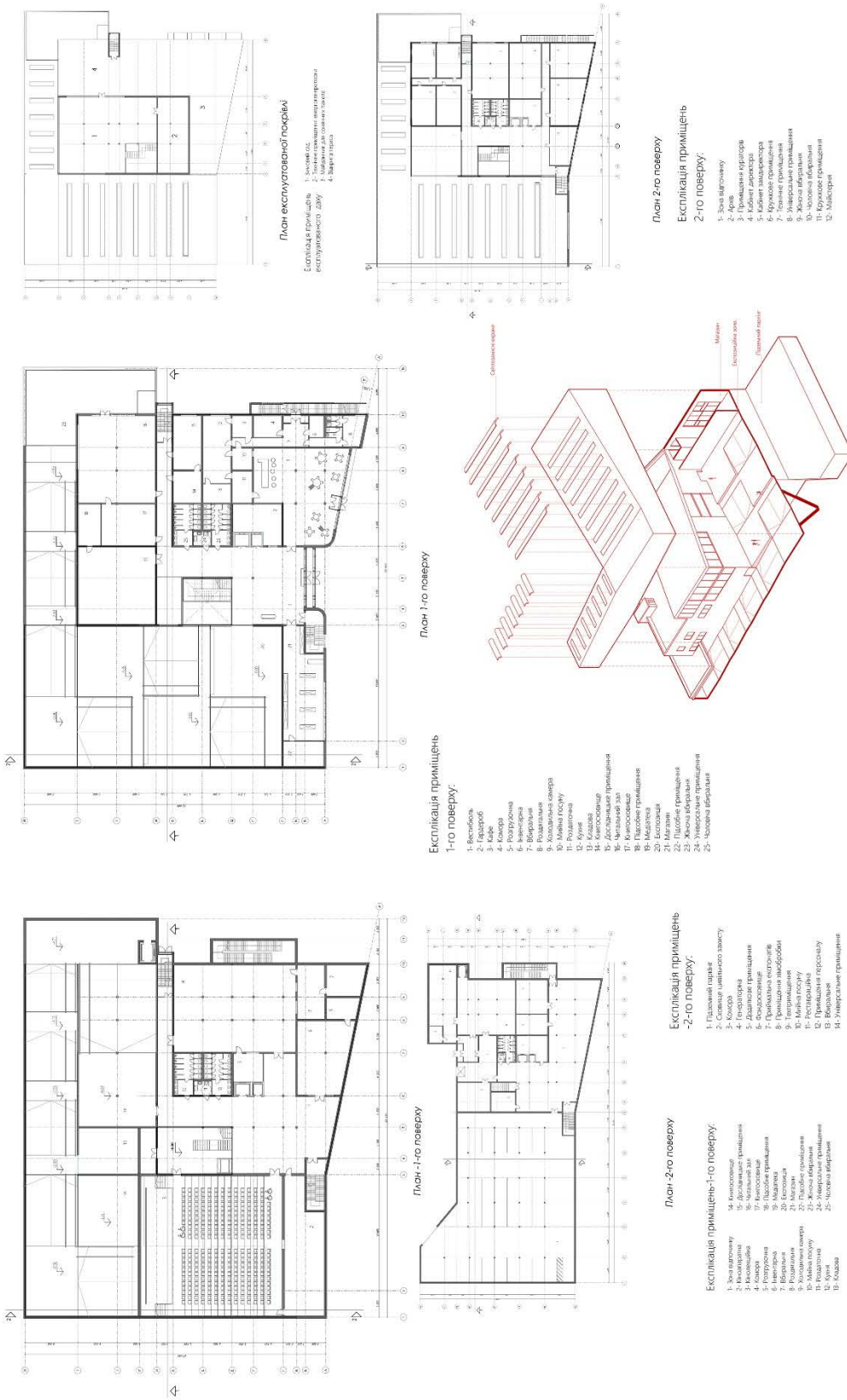
Умовні позначення до ситуційного плану:

- -будівля проєкту
- -озеленення
- -вулиці та проїзди
- -нависока частина будівлі

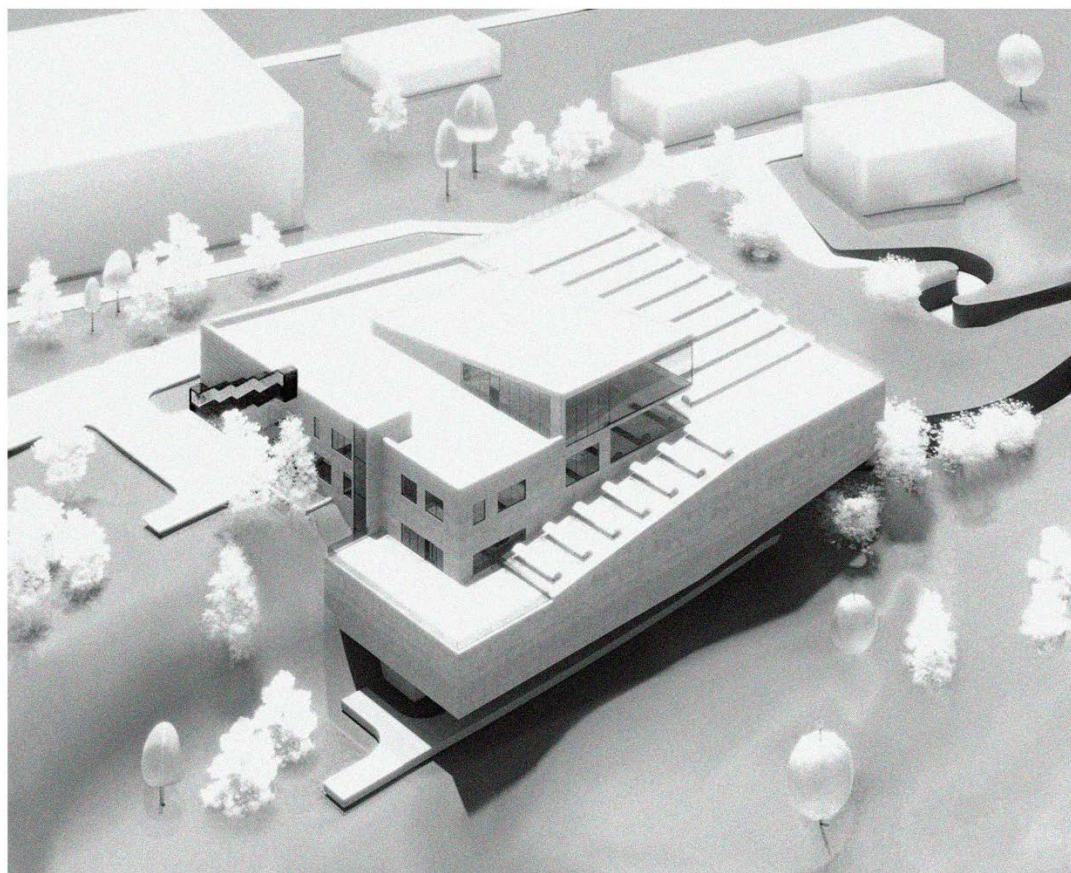
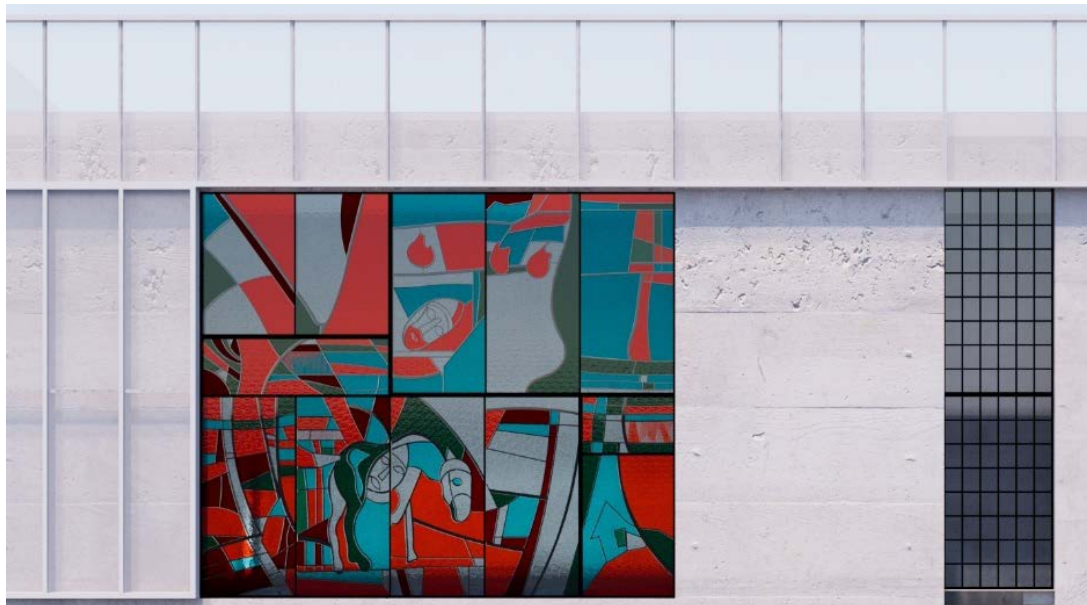
Ситуційний план

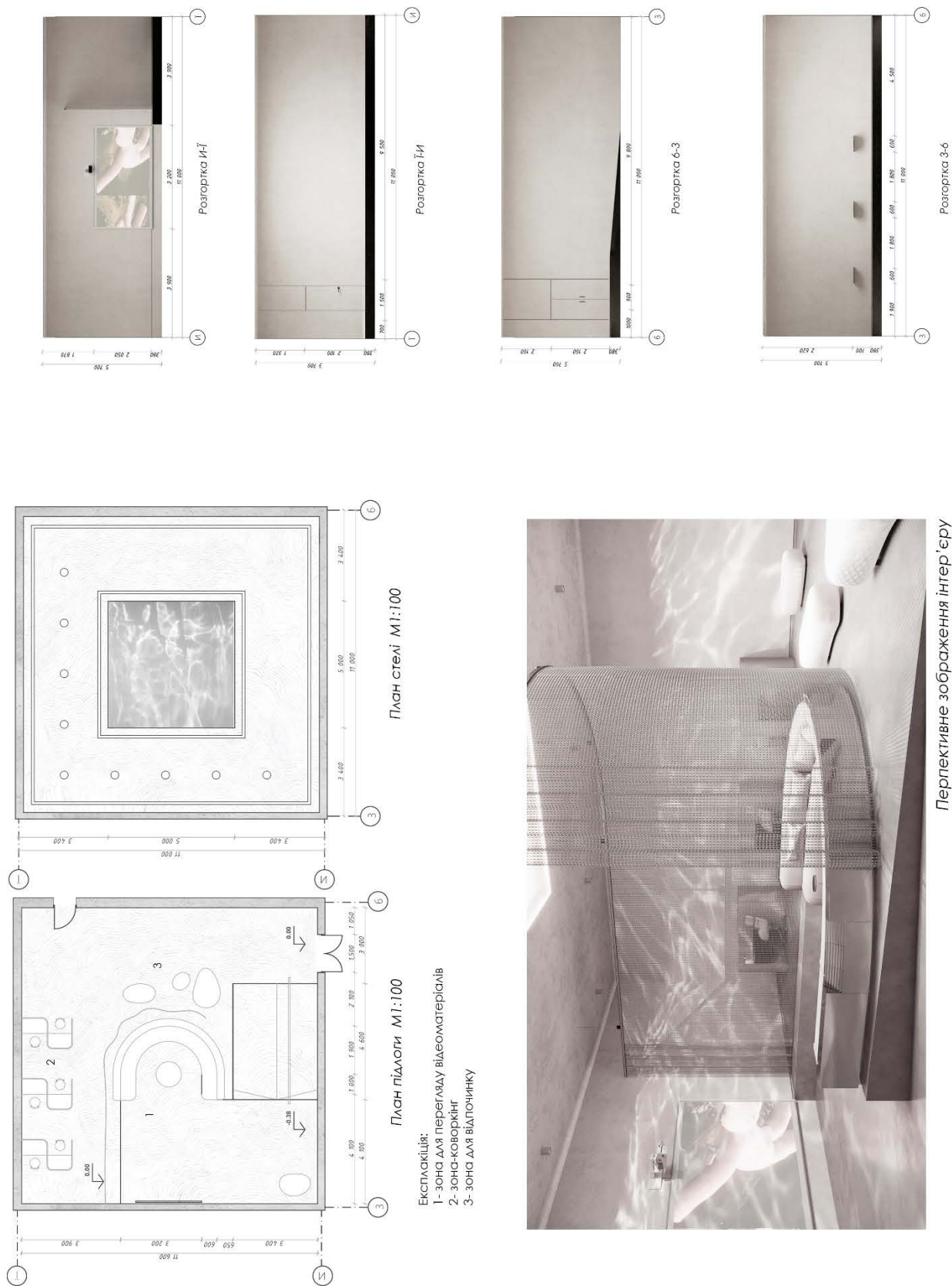
Плани поверхів

Візуалізація об'єкту

Інтер'єрне рішення

Довідка перевірки на плагіат

Mon Jun 10 13:18:14 EEST 2024, Пошито Костянтин Михайлович, Київський національний університет будівництва і архітектури

Anti-Plagiarism v-15.257

Максимальное совпадение с одним документом 8.0%

Словари проверки: en_US, ru_RU, ua_UA. Ошибок в документах: 13%

ID: 129438 Название: Музей українського авангарду в м. Києві Добавлено в БД: 2024-06-10 Авторы: Заяц Анастасія Юріївна Руководители: Лисюк Г.Г.; Іносова Т. Ю. Консультанты: Опоненты:	Документ		Суммарное совпадение по Базе Данных	
	Символы	Лексемы	Символы	Лексемы
	42223	645	4487 (11%)	62 (10%)

Источник плагиата

ID	Описание	Наличие плагиата в документе	
		Символы	Лексемы